

A8-0144/2019

1.3.2019

MIETINTÖ

neuvoston suosituksesta Euroopan keskuspankin johtokunnan jäsenen
nimittämisestä
(05940/2019 – C8-0050/2019 – 2019/0801(NLE))

Talous- ja raha-asioiden valiokunta

Esittelijä: Roberto Gualtieri

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSEHDOTUS.....	3
LIITE 1: PHILIP R. LANEN ANSIOLUETTELO	5
LIITE 2: PHILIP R. LANEN VASTAUKSET KYSELYLOMAKKEESEEN	8
ASIAN KÄSITTELY ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA.....	31

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSEHDOTUS

neuvoston suosituksesta Euroopan keskuspankin johtokunnan jäsenen nimittämisestä (05940/2019 – C8-0050/2019 – 2019/0801(NLE))

(Kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 11. helmikuuta 2019 päivätyn neuvoston suosituksen (05940/2019)¹,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 283 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, jonka mukaisesti Eurooppa-neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0050/2019),
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 4 ja erityisesti sen 11.2 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0144/2019),
- A. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto kuuli 14. helmikuuta 2019 päivätyllä kirjeellä Euroopan parlamenttia Philip R. Lanen nimittämisestä Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi kahdeksan vuoden pituiseksi toimikaudeksi 1. kesäkuuta 2019 alkaen;
- B. ottaa huomioon, että talous- ja raha-asioiden valiokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja etenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 283 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten ja 130 artiklassa asetetun EKP:n täydellisen riippumattomuuden vaatimuksen täyttymistä; ottaa huomioon, että arviointia varten valiokunta sai ehdokkaalta ansioluettelon sekä vastaukset hänelle toimitettuun kysymyslomakkeeseen;
- C. ottaa huomioon, että tämän jälkeen valiokunta järjesti 26. helmikuuta 2019 kuulemisen, jossa ehdokas antoi lausuman ja vastasi valiokunnan jäsenten esittämiin kysymyksiin;
- D. ottaa huomioon, että vaikka Euroopan parlamentti on useaan kertaan pyytänyt neuvostoa korjaamaan sukupuolten välisen tasapainon puutteen EKP:n johtokunnassa, Eurooppa-neuvosto ei ole valitettavasti ottanut tätä pyyntöä vakavasti, ja vaatii, että pyyntöä noudatetaan seuraavan nimityksen yhteydessä; toteaa, että naiset ovat edelleen aliedustettuina pankki- ja rahoituspalvelualan johtotehtävissä; katsoo, että kaikkien EU:n ja kansallisten toimielinten ja elinten olisi toteutettava konkreettisia toimenpiteitä sukupuolten välisen tasapainon varmistamiseksi;

¹ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston suosituksesta nimittää Philip R. Lane Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle ja jäsenvaltioiden hallituksille.

LIITE 1: PHILIP R. LANEN ANSIOLUETTELO

ANSIOLUETTELO: PHILIP RICHARD LANE, tammikuu 2019

Henkilötiedot

Syntymäaika: 27. elokuuta 1969
Kansalaisuus: Irlannin

Koulutus

Tohtorin tutkinto, kansantaloustiede, Harvardin yliopisto, 1995
Ylempi korkeakoulututkinto, kansantaloustiede, Harvardin yliopisto, 1993
Alempi korkeakoulututkinto (B.A. Mod.) (kansantaloustiede), korkeimmin arvosanoin (First Class Honours and Gold Medal), Trinity College Dublin, 1991

Ammatilliset nimitykset

Pääjohtaja, Irlannin keskuspankki, 2015–

Whately-professori, poliittinen taloustiede, Trinity College
Dublin 2012–2015

Professori, kansainvälinen makrotaloustiede, Trinity College
Dublin 2004–2012

Apulaisprofessori, kansantaloustiede, Trinity College Dublin,
2000–2004

Opettaja, kansantaloustiede, Trinity College Dublin, 1997–2000

Apulaisprofessori, kansantaloustiede ja kansainväliset kysymykset,
Columbia University, 1995–1997

Keskeinen ammatillinen kokemus

Puheenjohtaja, Euroopan järjestelmäriskikomitean neuvoa-antava tekninen komitea (ATC)
(EJRK), 2017–

Puheenjohtaja, Euroopan järjestelmäriskikomitean turvallisia omaisuuseriä käsittelevä
korkean tason työryhmä, 2016–2018

Puheenjohtaja, keskustilastotoimiston kansantalouden tilastoista vastaava ryhmä,
2016

Puheenjohtaja, Euroopan järjestelmäriskikomitean neuvoa-antava tieteellinen komitea
(ASC)

(EJRK), 2015

Yhteispuheenjohtaja, Euroopan järjestelmäriskikomitean ATC:n, ASC:n ja FSC:n yhteinen työryhmä, joka käsittelee makrotason vakauden valvontaa ja ja rakennemuutosta alhaisen korkotason tilanteessa, 2015

Kansainvälisen makrotalous- ja rahoitusohjelman johtaja, Centre for Economic Policy Research -tutkimuslaitos (CEPR), 2015 Tutkija, CEPR, 2002– Vieraileva tutkija, CEPR, 1997–2001

Puheenjohtaja, Irish Economics Association, 2012–2014

Jäsen, Royal Irish Academy, 2007–

Jäsen, Committee on International Economic Policy and Reform (CIEPR), 2012–2015.

Jäsen, Bellagio-ryhmä, 2010–2015

Jäsen, ESRI-tutkimuslaitoksen neuvosto, 2010–2016

Perustaja, The Irish Economy Blog, 2008–

Jäsen, Slovakian talousarvioneuvoston neuvoa-antava paneeli, 2013–2015

Jäsen, kansallinen tilastolautakunta, 2009–2013

Jäsen, EKP:n varjoneuvosto, Handelsblatt, 2005–2007

Kansainvälinen tutkija, Kiel Institute of World Economics, 2005–

Jäsen, ulkopuolinen tarkastuskomitea (Suomen pankki 2004, Euroopan keskuspankki 2010/2011, Irlannin keskuspankki 2011/2012, Israelin keskuspankki 2012)

Akateeminen konsultti (ensisijainen toiminta):

Euroopan keskuspankki (2006–2007, 2014–2016); Kansainvälinen järjestelypankki (2015); Portugalin keskuspankki (2015); Kansainvälinen valuuttarahasto (2014); Maailmanpankki (2006–2007, 2011, 2014–2015); Singaporen rahaviranomainen (Monetary Authority of Singapore) (2013); Euroopan komissio (2012–2013); Yhdysvaltain keskuspankin johtokunta (2013); Uuden-Seelannin valtiovarainministeriö (2010–2011); Aasian kehityspankki (2009–2011);

Irlannin parlamentin (Oireachtas) valtiovarain- ja julkisten palvelujen sekavaliokunta (2010); OECD (2009–2010); Swedish Institute for European Policy Studies (SIEPS) (2009–2010); Irlannin talous- ja sosiaalineuvosto (NESC) (2009); Economic and Social Research Institute (ESRI), Japani (2007–2009);

Ruotsin keskuspankki (2005–2006); Kansallinen kilpailukykyneuvosto, hintojen ja palkkojen kilpailukyky (2004); Irlannin pääministerin (Taoiseach) virasto (2002)

Tilapäinen oikeudellinen neuvonantaja: satunnaisia tehtäviä puhujana ammattialan konferensseissa

Joitakin kunniamerkkejä, palkintoja ja apurahoja

Royal Irish Academy: kultamitali yhteiskuntatieteiden alalla, 2015

Bhagwati-palkinto (yhdessä Gian Maria Milesi-Ferretin kanssa), 2010

EKP:n Lamfalussy-apuraha, 2004–2005

Germán Bernácer -palkinto rahatalouden alalla, 2001

Barrington-palkinto, 1997–1998

NSF:n rahoittama Harvardin ja MIT:n tutkimusapuraha tutkijakoulutettavien ryhmälle, positiivinen poliittinen taloustiede, 1994–1995

John F. Kennedy Fund -apuraha, 1994

Harvard Graduate Student -tutkimusapuraha, 1991–1995

Kultamitali, kansantaloustieteen Whateley- ja Bastable -palkinnot, Trinity College Dublin, 1991. Kansantaloustieteen loppututkinto erinomaisin arvosanoin, parhaana opiskelijana

Säätiön stipendi, Trinity College Dublin, 1989. Stipendikokeiden paras opiskelija

Entrance Exhibition -palkinto, Trinity College Dublin, 1987

Apurahat: Irish Research Council, Institute for New Economic Thinking, Fondation Banque de France, NORFACE, Royal Irish Academy

Akateeminen profiili

Keskeiset tutkimusalat: kansainvälinen makrotaloustiede, Euroopan rahatalous, rahoituksen globalisaatio, finanssipolitiikan suhdannekäyttäytyminen, Irlannin talous

Artikkeleita seuraavissa julkaisuissa: Journal of the Statistical and Social Inquiry Society of Ireland, Journal of International Economics, Pacific Economic Review, Fiscal Studies, Scandinavian Journal of Economics, International Journal of Central Banking, National Institute Economic Review, World Economics, Economic and Social Review, Open Economies Review, Journal of International Money and Finance, New Zealand Economic Papers, European Economic Review, Moneda y Credito, World Economy, Journal of Economic Perspectives, International Finance, IMF Economic Review, Nordic Economic Policy Review, American Economic Review, Journal of Money, Credit and Banking, Journal of the Japanese and International Economies, Review of Economics and Statistics, Economic Policy, The Economic Journal, Journal of Public Economics, NEER Macroeconomics Annual, Oxford Economic Papers, Canadian Journal of Economics, Journal of Development Economics.

LIITE 2: PHILIP R. LANEN VASTAUKSET KYSELYLOMAKKEESEEN

A. Henkilökohtainen ja ammatillinen tausta

- 1. Kuvailkaa rahapolitiikkaan, rahoitukseen ja liiketoimintaan liittyvää ammattitaitoanne sekä Euroopan tasolla ja kansainvälisellä tasolla hankkimaanne kokemusta pääpiirteittäin.**

Olen toiminut Irlannin keskuspankin pääjohtajana vuoden 2015 lopusta. Euroopan keskuspankin (EKP) neuvostossa hoitamieni tehtävien lisäksi johdan noin 2 000 henkilön organisaatiota, joka vastaa kansallisista keskuspankkitoiminnoista ja toimii kansallisena toimivaltaisena viranomaisena luottolaitosten, vakuutusyhtiöiden ja sijoituspalveluyritysten valvonnassa sekä arvopaperi- ja markkinasääntelyviranomaisena ja kansallisena rahoitustarkastusviranomaisena. Irlannin keskuspankki on myös kansallinen makrovakausratkaisuviranomainen, kansallinen kriisintarkastusviranomaisen ja kansallisen talletusten vakuusjärjestelmän operaattori. Tämä laaja-alainen valtuutus tarkoittaa sitä, että olen keskuspankkitehtävieni lisäksi suoraan osallisena monissa erilaisissa sääntelyasioissa.

Vuosina 1995–2015 olin tutkimusta harjoittava taloustieteilijä, jonka tutkimuspainopisteinä olivat rahoituksen globalisoituminen ja Euroopan rahapoliittinen yhdentyminen. Tutkimukseni empiirinen luonne ja toimintapoliittiset painopisteet synnyttivät monia yhteistyösuhteita ja vuorovaikutusta poliittisten instituutioiden kanssa 1990-luvun puolivälistä lähtien, mukaan lukien EKP, Euroopan komissio, Kansainvälinen valuuttarahasto, OECD ja Kansainvälinen järjestelypankki (BIS). Vuonna 2001 minulla oli kunnia olla Saksan Bernácer -palkinnon ensimmäinen saaja ”poikkeuksellisesta panoksesta Euroopan rahatalouteen”.

Olen koko urani ajan antanut perinpohjaisia kannanottoja rahaliiton makrotaloudellisista vaikutuksista. Niihin sisältyi vuosina 1996–1998 joukko kirjoituksia Irlannin haasteista rahaliitossa, monia kirjoituksia rahaliiton vaikutuksista rajatylittävien rajoitusvirtojen kasvuun ja ulkoiseen epätasapainoon sekä kaksi huomattavaa artikkelia (2006 ja 2012) euroalueesta Journal of Economic Perspectives -aikakauslehdelle, joka on American Economic Associationin tärkein talouspolitiikkaa käsittelevä lehti. Vuoden 2006 artikkelissa käsittelevin euroalueen vakauteen kohdistuvia riskejä taloudellisen ahdingon aikana ja määrittelin toimenpiteitä, joita tällaisessa tilanteessa tarvitaan.

- 2. Onko Teillä liiketoiminta- tai rahoitusosuuksia tai muita sitoumuksia, jotka saattaisivat olla ristiriidassa tulevien tehtävienne kanssa, ja onko sellaisia muita henkilökohtaisia tai muita tekijöitä, jotka parlamentin on otettava huomioon harkitessaan nimitystänne?**

Ei.

- 3. Mihin perustavoitteisiin aiotte pyrkiä toimikaudellanne Euroopan keskuspankissa?**

Uskon vakaasti, että rahaliitto voi tarjota vahvan perustan vakauden ja vaurauden edistämiseksi kaikkialla Euroopassa. EKP:llä on toimeksiantonsa ansiosta keskeinen rooli rahaliiton onnistumisen tukemisessa. Johtokunnan jäsenenä ensisijaisena tavoitteenani on varmistaa, että EKP hoitaa tehtävänsä EU:n perussopimusten mukaisesti. Lisäksi on erittäin tärkeää, että johtokunta lisää yleistä luottamusta EKP:hen Euroopan yleistä etua palvelevana toimielimenä.

Johtokunnan jäsenten olisi ylläpidettävä organisaatiokulttuuria, joka edistää huippuosaamista ja tarjoaa henkilöstölle tyydytystä tuottavan työympäristön.

B. EKP:n rahapolitiikka

4. Millaista rahapolitiikkaa EKP:n olisi harjoitettava nykyisessä makrotaloudellisessa tilanteessa? Millaisena pidätte EKP:n toimintaa hintavakauden ylläpitämistä koskevan ensisijaisen tavoitteen saavuttamiseksi?

EKP:n olisi harjoitettava rahapolitiikkaansa nykyisissä makrotaloudellisissa olosuhteissa sille perustamissopimuksessa määrätyn ensisijaisen toimivallan mukaisesti hintavakauden säilyttämiseksi euroalueella. Toiminnallisella tasolla tämä tarkoittaa sitä, että EKP pitää yllä ”inflaatiokehitystä, joka ovat keskipitkällä aikavälillä alle 2 prosenttia mutta lähellä sitä keskipitkällä aikavälillä”. Tämän tehtävän mukaisesti EKP voi antaa Euroopan kansalaisille mahdollisuuden laatia talous- ja rahoitussuunnitelmia vakaassa rahapoliittisessa ympäristössä ja varmistaa samalla, että yritykset ja sijoittajat voivat keskittyä keskeisten liiketoimintahaasteiden ratkaisemiseen ilman, että resursseja ohjautuu rahapoliittisen epävakauden hallintaan.

Ennen finanssikriisiä EKP onnistui pitkälti hintavakautta koskevan toimeksiantonsa täyttämässä käyttämällä tavanomaisia rahapoliittisia välineitään. Sen jälkeen tämän tavoitteen saavuttaminen on edellyttänyt epätavanomaisten toimenpiteiden toteuttamista. Arvioni on, että nykyinen strategia, jossa yhdistyvät (a) negatiivinen talletuskorko –40 peruspistettä, (b) omaisuuserien osto-ohjelma (APP), (c) korkotasojen ja uudelleeninvestointeja koskeva ennakkoviestintä ja (d) operaatiot, kuten kohdennetut pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot (TLTRO), ovat tarjonneet tehokkaita rahapoliittisia järjestelyjä, jotka ovat tarpeen talouden elpymisen, inflaatio-odotusten ankkuroimisen ja deflaatorisken eliminoinnin kannalta ja ajan mittaan sen varmistamiseksi, että inflaatio palaa pysyvästi EKP:n tavoitteeseen.

Joulukuussa 2015, maaliskuussa 2016, joulukuussa 2016, lokakuussa 2017 ja joulukuussa 2018 tehdyt uudelleenkalibrointia koskevat päätökset perustuivat saamiimme taloutta ja rahoitusta koskeviin tietoihin (sekä euroalueen että laajemman globaalin talouden osalta) sekä arvioihin erilaisten mahdollisten rahapoliittisten välineiden tehokkuudesta ja rajoituksista. Tämä kvantitatiivisen analyysin ja erilaisten toimintavaihtoehtojen arviointiin tarvittavien talousmallien yhdistelmä on antanut EKP:n neuvostolle mahdollisuuden tehdä päätöksensä tinkimättömällä ja datavetoisella tavalla, jota markkinatoimijat ymmärtävät hyvin. EKP:n olisi jatkettava rahapolitiikkansa harjoittamista tällä tavalla.

5. Miten vastaatte alhaisia korkoja ja niiden vaikutuksia koskevaan kritiikkiin? Millaisena näette EKP:n korkopolitiikan tahattomien vaikutusten ja suunnitellun keskipitkän aikavälin inflaatiovauhdin välisen tasapainon?

EKP pyrkii ylläpitämään hintavakautta keskipitkällä aikavälillä. Keskipitkällä aikavälillä hintavakaus on puolestaan tärkeä perusta vahvalle taloudelliselle suorituskyvylle, koska se vähentää yritysten ja kotitalouksien epävarmuutta.

Nykyinen toimintapolitiittinen kokonaisuus on oikeasuhteinen toimi kriisin jälkeisissä olosuhteissa, joissa on ilmennyt deflatorisia paineita, ja kriisin laajuus on jo työntänyt korot matalalle. On ilmeisen tärkeää seurata mahdollisia sivuvaikutuksia, joita aiheutuu elvyttävistä rahatalouden edellytyksistä suhteessa rahoitusvakauden riskeihin. Tällaisten riskien torjumiseksi käytettävänä on myös makrovakausvälineitä.

Tulojen ja varallisuuden jakautumiseen kohdistuvien vaikutusten osalta on erittäin huomionarvoista, että rahapoliittisilla toimilla on myönteinen vaikutus työttömyyden vähenemiseen (ja palkkojen nousuun). Kun rahapoliittinen elvytys nostaa omaisuuserien hintoja, rahapolitiikan tiukentamisen aikana on myös tärkeää tunnistaa väliaikaisten ja pysyvien tulonjakoa koskevien siirtymien välinen ero.

6. Mikä on näkemyksenne euroalueen rahatalouden ja luotonsaannin heterogeenisyydestä ja sen vaikutuksesta EKP:n yhtenäiseen rahapolitiikkaan?

Kotitalouksien ja finanssialan ulkopuolisten yritysten lainakorot ovat laskeneet merkittävästi vuodesta 2014. Maiden väliset erot antolainaiskorkojen välillä ovat vähentyneet merkittävästi. Lainanoton tilanne paranee edelleen: yritysten rahoituksensaantimahdollisuuksia koskevan tutkimuksen (SAFE) mukaan pk-yritysten mahdollisuudet ulkoisen rahoituksen saamiseen parantuvat edelleen, myös siksi, että pankit ovat halukkaampia jatkamaan luotonantoa.¹

Nämä elvyttävät rahoitusedellytykset ovat puolestaan tukeneet lainanannon kasvua vuodesta 2014, joka on jatkunut viime aikoina. Rahoitusalan ulkopuolisten yritysten lainojen kasvu (4 prosenttia vuodessa joulukuussa 2018) ja kotitalouksien lainojen kasvu (3,3 prosenttia vuodessa joulukuussa 2018) on seurausta rahapoliittisista toimenpiteistä.² Myös yritysten ja kotitalouksien lainakysyntä kasvoi edelleen vuoden 2018 viimeisellä neljänneksellä, ja se tukee edelleen luottojen kasvun elpymistä.³ Kasvu johtui pääasiassa alhaisesta korkotasosta, vaihto-omaisuudesta ja käyttöpääomasta, fuusioista ja yrityskaupoista, asuntomarkkinoiden suotuisista näkymistä ja kuluttajien luottamuksesta.

Viime vuosina vaatimaton velkarahoituksen kasvu, vakaa talouskasvu ja omaisuuseräprosessin elpyminen, jota myös tuetaan rahapoliittisilla toimilla, ovat edistäneet yrityssektorin velkaantumisen vähentymistä euroalueella. Finanssialan ulkopuolisten yritysten velkaantumisen purkaminen pysähtyi kuitenkin vuonna 2018, mikä näkyy näiden yritysten vipuvaikutuksen vähäisenä kasvuna. Suuri velkakanta rasittaa alaa edelleen.⁴

Yleisemmällä tasolla on tärkeää todeta, että yhteinen rahapolitiikka ei takaa samoja luottoehtoja koko euroalueella. Luottoehdot riippuvat myös paikallisista riskipreemioista, paikallisen rahoitusjärjestelmän kilpailupaineesta ja institutionaalisista tekijöistä, kuten oikeudellisen järjestelmän kyvystä käsitellä ongelmallisia lainoja.

7. Talous- ja rahaliiton ytimen ja reuna-alueiden välisen taloudellisen suorituskyvyn erot ovat viime vuosikymmenen aikana lisääntyneet. Tulevaisuudessa useat EU:n jäsenvaltiot valmistautuvat liittymään euroalueeseen. Miten mielestänne tulevien kymmenen vuoden aikana voidaan välttää euroalueen jäsenvaltioiden välisiä muita eroja, kun otetaan huomioon, että monien ehdokasvaltioiden talous on heikko? Mikä on euroalueen laajentumisen kannalta paras skenaario?

Euroalueen laajentumiselle ei ole erityistä taloudellista skenaariota. Kaikkien EU:n jäsenvaltioiden, joilla ei ole opt-out-mahdollisuutta, odotetaan ottavan euron käyttöön ennemmin tai myöhemmin. Tämä riippuu kahdesta tekijästä: ensinnäkin kansallisista euron

¹ Katso ”[Survey on the Access to Finance of Enterprises in the Euro Area: April to September 2018](#),” EKP, marraskuu 2018.

² Katso ”[Monetary Developments in the Euro Area: December 2018](#),” EKP, tammikuu 2019.

³ Katso ”[The euro area bank lending survey: Fourth quarter of 2018](#),” EKP, tammikuu 2019.

⁴ Katso ”[Financial Stability Review, November 2018](#),” EKP, marraskuu 2018.

käyttöönottoa koskevista strategioista ja toiseksi valmiudesta ottaa euro käyttöön siten kuin EU:n perussopimuksissa vahvistettujen lähentymiskriteerien perusteella arvioitiin.

EKP ja komissio arvioivat säännöllisesti, miten kukin euroalueen ulkopuolinen jäsenvaltio on edistynyt euron käyttöönottoon vaadittavien, perussopimukseen perustuvien perusteiden täyttämässä. Arviointi tehdään lähentymiskertomuksissa. Yksi kriteeri koskee jäsenvaltion osallistumista ERM II -valuuttakurssimekanismiin vähintään kahden vuoden aikana muuttamatta valuutan arvoa euroon nähden. Tällä hetkellä vallitsee yksimielisyys siitä, että kunkin hakijajäsenvaltion osallistumisesta olisi päätettävä kolmen tekijän perusteella: ensinnäkin ottaen asianmukaisesti huomioon euroalueen kriisistä saadut kokemukset, toiseksi kiinnittäen asianmukaista huomiota siihen, että euron käyttöönotto edellyttää nyt myös pankkiunionia ja kolmanneksi toteuttaen kaikki maakohtaiset talouspoliittiset toimenpiteet, jotka mahdollistavat joustavan osallistumisen ERM II -mekanismiin ja myöhemmin euroalueeseen.

Lisäksi on tärkeää todeta, että euron ensimmäisen vuosikymmen aikana koetuista voimakkaista suhdannevaihteluista on opittu paljon. Erityisesti on tärkeää, että kansallisella finanssi- ja makrovakauseräpolitiikalla rajoitetaan erojen syntymistä eri maiden rahoitusyhteisöissä.

8. Millaisena pidätte EKP:n rahapolitiikan normalisoinnin etenemistä ja ajoitusta, kun otetaan huomioon myös kansainvälinen toimintaympäristö? Miten odotatte omaisuuserien osto-ohjelmien (APP) uudelleeninvestointistrategian vaikuttavan markkinoihin? Miten tämä vaikuttaa rahapoliittisten välineiden keinovalikoimaan, jos yleiset olosuhteet heikkenevät?

Tulevat rahapoliittiset toimet ovat hyvin selkeitä sekä ohjauskorkojen että uudelleeninvestointien osalta. Toimintapolitiikka riippuu datasta ja inflaationäkymistä. Mukautusten taso määräytyy sen mukaan, mikä on tarpeen varmistamaan, että inflaatiovauhti lähenee jatkuvasti tasoa, joka keskipitkällä aikavälillä on alle kaksi prosenttia mutta lähellä sitä. Poliittikan välineiden tehokkuutta ja vaikutuksia koskevassa arviossamme otetaan huomioon sekä kotimaiset että kansainväliset taloutta ja rahoitusta koskevat tiedot.

Varallisuuserien huomattavan määrän uudelleeninvestointi tehostaa merkittävää rahapoliittista tukea, jota tarjoamme korkotasojen koskevan ennakko- ja viestinnän kautta. Uudelleeninvestointipolitiikkaa jatketaan niin pitkään kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että inflaatio on jatkossakin kestävällä tasolla niin, että tavoitteemme saavutetaan.

Rahapolitiikan välineistössämme on riittävästi käyttökelpoisia vaihtoehtoja, jotka antavat mahdollisuuden riittävään rahapoliittiseen elvytykseen, jos se on tarpeen.

9. Miten varmistatte avoimuuden omaisuuserien osto-ohjelman täytäntöönpanossa? Oletteko samaa mieltä siitä, että ABSPP-ohjelman ja CBPP3:n avoimuutta voitaisiin lisätä?

Kun laaditaan rahapolitiikan välineitä tai niiden toteuttamisstrategiaa, on aina haettava tasapainoa tehokkuuden ja avoimuuden välillä. ABSPP-ohjelman ja CBPP3:n osalta EKP on jo erittäin avoin ja julkistaa huomattavan määrän tietoja, muun muassa seuraavat: eurojärjestelmän hallussa olevat kuukautiset määrät, netto-ostot ja jako ensi- ja jälkimarkkinoiden ostoihin.

Yksityiskohtaisten tietojen antamista eri ohjelmien yhteydessä hallussa pidetyistä arvopapereista on punnittava suhteessa kielteisiin seurauksiin, jotka heikentävät ohjelmien tehokkuutta. Joidenkin APP-ohjelmien osalta tietojen antamista voidaan odotetusti hillitä. Tämän vuoksi CSPP-ohjelman ja PSPP-ohjelman osalta avoimuuden aste on tällä hetkellä

hyvin korkea, kun otetaan huomioon, että kyseisten ohjelmien puitteissa ostetut arvopaperit ovat saatavilla arvopapereiden lainaksi antamista varten. Muiden ohjelmien osalta lisätietojen antaminen voi johtaa siihen, että markkinaosapuolet tekevät päätelmiä eurojärjestelmän hallussa olevista määristä, mikä johtaa siihen, että osallistujat mukauttavat käyttäytymistään näiden tietojen perusteella. Lisäksi on otettava huomioon, että lisätietojen julkaiseminen voisi vääristää kilpailua ja vaarantaa markkinoiden eheyden.

10. Minkälaiset olosuhteet on luotava, jotta korkotasoa voidaan nostaa sen aiheuttamatta häiriöitä valtioille ja markkinoille? Mitkä tässä ovat EKP:n tehtäviä ja mitkä tehtävät ovat jäsenvaltioiden ja markkinatoimijoiden vastuulla?

Odotamme jatkossakin, että EKP:n korot pysyvät nykyisellä tasollaan vähintään kesän 2019 aikana ja joka tapauksessa niin kauan kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että inflaatiokehitys lähenee jatkuvasti tasoa, joka on keskipitkällä aikavälillä alle kaksi prosenttia mutta lähellä sitä. On totta, että tulevat tiedot ovat edelleen odotettua heikompia, mikä johtuu vaimeammasta ulkoisesta kysynnästä ja eräistä maa- ja alakohtaisista tekijöistä. Rahapolitiikan viritys on kuitenkin edelleen tarkoituksenmukainen kahdesta syystä. Ensinnäkin erittäin elvyttävät rahoitusedellytykset, suotuista työmarkkinadynamiikka ja palkkojen nousu tukevat edelleen meneillään olevaa talouden kasvua ja näin luottamusta siihen, että inflaatiokehitys lähenee tavoitettamme. Toiseksi rahapolitiikkamme on ohjauskorkoja ja uudelleeninvestointeja koskevan ennakkoviestintämme ansiosta edelleen erittäin elvyttävää.

Lähestymistapamme täytettäviin ehtoihin on kaksitahoinen. Käytämme ajankohtaan perustuvaa osaa – ”kesän aikana”, ja meillä on myös valtioihin perustuva osatekijä – ”niin kauan kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että inflaatiokehitys lähenee jatkuvasti”.

Markkinaosallistujien roolista voidaan todeta, että ohjauskorkoja koskevan ennakkoviestintämme osassa, joka perustuu valtioihin, todetaan, että markkinat tulkitsevat taloutta ja mukauttavat ohjauskorko-odotuksiaan sen mukaisesti. Korko-odotusten muuttuminen mukauttaa markkinakorkoja sen mukaan, miten markkinat tulkitsevat reagoivia toimiamme. Valtioihin perustuva osatekijä auttaa varmistamaan myös sen, että heikentyvät näkymät kuvastuvat entistä myönteisemmin termiinikoroissa ja helpottavat siten rahoitusedellytyksiä. Korkoja koskevaa ennakkoviestintää tuetaan lisäksi merkittäväillä hankittujen omaisuuserien uudelleeninvestoinneilla, joissa aiotut investointisuunnitelmat on kytketty koronnostojen ajoitukseen. Tämä vahvistaa korko-ohjeittemme vaikutusta rahoitusehtoihin, sillä uudelleeninvestointia koskevat markkinaodotukset kehittyvät koronnoston ajoitusta koskevien odotusten mukaan,

Jäsenvaltioilla on selvät toimivaltuudet muun muassa kansallisten finanssipolitiikkojen osalta, joiden järkevä hoito voi olla tärkeä vakauttava tekijä laskusuhdanteen aikana. Jäsenvaltiot ovat sitoutuneet euroon ja talous- ja rahaliiton viimeistelyyn, mikä takaa luottamuksen valuuttaan ja parantaa koko euroalueen kykyä kestää häiriöitä.

11. Miten EKP:n tulisi mielestänne edistää talouskasvua ja täystyöllisyyttä samalla kun se noudattaa täysimääräisesti ensisijaista tavoitettaan ylläpitää hintavakautta? Millaiset rahapolitiikan lisätoimet lisäisivät mielestänne rahapolitiikan myönteisiä vaikutuksia reaalityöelämään? Mikä rooli jäsenvaltioiden rakenneuudistuksilla on rahapolitiikassa ja päinvastoin?

Eurojärjestelmän ja yhteisen rahapolitiikan ensisijainen tavoite on hintavakauden ylläpitäminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Rahapolitiikalla voidaan lyhyellä aikavälillä vaikuttaa reaalityöelämän toimintaan. Vaikka

huonosti toteutettu rahapolitiikka voi haitata pitkän aikavälin toimintaa, koska se lisää epävakautta, pitkän aikavälin elintaso riippuu viime kädessä muista kuin taloudellisista tekijöistä, kuten tuottavuudesta.

Tämän vuoksi tehtävänäme on saada aikaan hintavakaus keskipitkällä aikavälillä. Pitkällä aikavälillä hintavakaus vaihtelee taloutta ajan kuluessa koettelevien häiriöiden mukaan. Kun häiriö kohdistuu kokonaiskysyntään niin, että seurauksena on talouden romahdus ja inflaation lasku, aikajänne on lyhyempi, ja strategiamme ohjaa meitä toteuttamaan määrätietoisempia rahapoliittisia toimia. Hintavakauden palauttaminen tässä tapauksessa auttaa myös kuroma umpeen tuotantokuilun. Kun häiriö kohdistuu tarjontaan – esimerkiksi energian hintahäiriö, joka kiihdyttää inflaatiota ja johtaa talouden romahtamiseen – inflaation ja kasvun välillä on tehtävä kompromissi. Tässä tapauksessa politiikan kannalta merkityksellinen keskipitkän aikavälin aikajänne on pitempi ja strategiamme edellyttää kärsivällisyyttä. Tästä seuraa, että otamme talouden tilaa muuttavien rahapoliittisten toimiemme kalibroinnissa huomioon sekä talouskasvun että työttömyyden, vaikka ensisijaisena tavoitteenamme on vain hintojen vakaus. Poliitikot, jotka edistävät innovointia ja investointeja, parantavat talouden häiriönsietokykyä ja parantavat talouden kasvupotentiaalia, ovat tärkeitä määritettäessä euroalueen talouden pitkän aikavälin kasvupotentiaalia ja pitkän aikavälin tuottoastetta. Talouden kasvupotentiaalin ja tarkoituksenmukaisen keskipitkän aikavälin korkotason välillä on selvä yhteys.

Toiseen suuntaan hintavakauden onnistunut saavuttaminen keskipitkällä aikavälillä vähentää epävarmuutta ja antaa yrityksille ja kotitalouksille mahdollisuuden tehdä pitkän aikavälin investointeja, joita tarvitaan kasvumahdollisuuksien maksimoimiseksi ja joita tukevat asianmukaiset kasvua palvelevat poliittiset puitteet.

12. Mitä mieltä olette yrityssektorin osto-ohjelmaan (CSPP-ohjelma) liittyvistä riskeistä? Näettekö mitään sisämarkkinoiden kilpailua häiritseviä vaikutuksia? Miten CSPP-ohjelman mahdolliset haitalliset vaikutukset voitaisiin mielestänne minimoida?

CSPP-ohjelman avulla on lujitettu euroalueen rahapoliittisten toimenpiteiden reaaliarvoa reaalitaloudessa edistämällä euroalueen yritysten rahoitusedellytysten kevenemistä, mukaan lukien yrityslainojen erojen väheneminen, paremmat toimitusehdot joukkovelkakirjojen ensimarkkinoilla ja korvausmekanismin kautta lisääntynyt pankkien luotonanto yrityksille, joilla ei ole mahdollisuutta saada velkakirjoihin perustuvaa rahoitusta, pk-yritykset mukaan luettuina.

Pyrkiessään tavoitteeseensa ylläpitää hintavakautta EKP on velvoitettu toimimaan vapaaseen kilpailuun perustuvan avoimen markkinatalouden periaatteen mukaisesti ja jakamaan resursseja tehokkaasti. Näin ollen EKP pyrkii varmistamaan, että omaisuususerien osto-ohjelma pannaan täytäntöön tavalla, joka ei vaikuta markkinoihin, ja että sen vuoksi yrityssektorin osto-ohjelman ostoissa noudatetaan viitearvoa, joka kuvastaa suhteellisesti tukikelpoisten joukkovelkakirjojen markkina-arvoa.

Yritysten joukkolainamarkkinat ovat edelleen suhteellisen vapaat, mikä vähentää huolta siitä, että ohjelmalla on kielteisiä vaikutuksia markkinoiden toimintaan. Markkinoiden tehokkaan toiminnan jatkuminen näkyy myös erittäin johdonmukaisissa marginaalien muutoksissa lähimarkkinoilla, koska sijoitussalkkujen sijoituspainotusta voidaan muuttaa. Markkinadynamiikan jatkuvan tiiviin seurannan avulla olisi varmistettava, että mahdolliset kilpailua vääristävät vaikutukset voidaan minimoida.

13. Katsotteko, että EKP:n olisi otettava huomioon Pariisin sopimus ja kestävän kehityksen tavoitteet, ja mitkä ehdot olisi täytettävä, jotta varmistetaan EKP:n toimivaltuuksien ja riskinhallintakehityksen noudattaminen? Mitä EKP:n olisi tehtävä, jotta se voisi saattaa omaisuuseriä koskevat toimensa YK:n kestävän kehityksen ja Pariisin ilmastopöytäkirjan mukaisiksi?

On tärkeää, että kaikki instituutiot – niin julkiset kuin yksityisetkin – tunnustavat täysin ilmastomuutoksesta aiheutuvat haasteet ja toimivat toimivaltansa rajoissa ja toimivaltuuksiensa mukaisesti tukemalla toimia, joilla käsitellään ilmastomuutosta. EKP:n hintavakautta koskevan tehtävän hoitamista rajoittamatta voidaan ottaa huomioon myös unionin muut tavoitteet, kuten ympäristönsuojelu.

EKP:n rahapolitiikkaa ohjaa ensisijaisesti hintavakautta koskeva toimeksianto. Omaisuuserien osto-ohjelman täytäntöönpanossa noudatetaan markkinaneutraaliuden periaatetta, eikä se vaikuta myönteisesti tai kielteisesti ympäristöön tai muihin kriteereihin. Omaisuuserien osto-ohjelmaa koskevat tukikelpoisuuskriteerit on määritelty laajasti, jotta voidaan tarjota lukuisia ostokelpoisia arvopapereita ohjelman mahdollisimman suuren tehokkuuden varmistamiseksi ja tiettyjen markkinasegmenttien vääristymien välttämiseksi. Vaikka rahapolitiikassa ei ole selvää ympäristöä koskevaa tavoitetta, EKP:n hallussa on huomattava määrä vihreitä joukkovelkakirjoja sekä julkisen sektorin että yrityssektorin osto-ohjelmien puitteissa.

Myös rahapolitiikan vastuualueen ulkopuolella voidaan ottaa huomioon ympäristönsuojeluun liittyviä näkökohtia.

Kannattaa huomata, että viime vuonna EKP liittyi rahoitusjärjestelmän viherryttämistä koskevaan verkostoon. Mielestäni on erityisen tärkeää, että keskuspankit ja valvojat kehittävät yhteisiä valvonta- ja makrovakauskäytäntöjä ilmastoon ja ympäristöön liittyvien riskien käsittelemiseksi. Tässä yhteydessä on erittäin tärkeää kehittää yhteinen kestäviä varallisuuseriä koskeva luokitusjärjestelmä. Tätä asiaa koskeva Euroopan komission tuore aloite on näin ollen tervetullut, samoin kuin ehdotukset, joiden tarkoituksena on vahvistaa kestävyttä koskevien tietojen julkistamista, jolla olisi edistettävä ympäristöriskien parempaa hinnoittelua.

14. Olette hiljattain luennoinut ilmastomuutoksesta ja Irlannin rahoitusjärjestelmästä ("Climate Change and the Irish Financial System"). Luennossa totesitte, että keskuspankeilla on johtava rooli sen varmistamisessa, että ilmastomuutos on koko rahoitusjärjestelmän strateginen painopiste. Miten varmistatte, että EKP hoitaa tätä johtotehtävää yleisesti ja miten aiotte lieventää luennossanne kuvaamianne ilmastoriskejä erityisesti EKP:n taseessa?

Keskuspankeilla ja yleisemmin sääntelyviranomaisilla on johtoasema taloudellisten riskien tunnistamisessa. Tähän kuuluu se, että tunnistetaan ilmastomuutoksen aiheuttamat riskit ja luodaan selkeät puitteet rahoitusvirtojen suuntaamiselle uudelleen ja kyseisten riskien vähentämiselle. Tarvitaan kipeästi selkeää poliittista kehystä, jotta voidaan rahoittaa talouden viherryttämistä ja laajentaa ympäristöä, yhteiskuntaa ja hallintoa koskevien kriteerien käyttöä yksityisissä ja julkisissa instituutioissa.

Keskuspankit voivat tarjota huolellisia analyysejä ja tutkimusta näistä ilmastomuutoksen ulottuvuuksista. Tällainen rooli sopii hyvin keskuspankkien tehtäviin, sillä ilmastomuutos voi vaikuttaa rahapolitiikan harjoittamiseen koska se vaikuttaa talouden häiriöiden esiintymistiheyteen ja jakautumiseen ja saattaa vaikuttaa keskipitkän aikavälin inflaatio-odotuksiin: (1) ilmastoon liittyvien häiriöiden lisääntyminen saattaa yhä enemmän hämärtää keskipitkän aikavälin inflaatiopaineita, (2) suhteellisten rajujen häiriöiden lisääntyminen

saattaa johtaa siihen, että tulevaisuudessa korot laskevat useammin alimmalle mahdolliselle tasolle ja (3) vähähiiliseen talouteen siirtymisen nopeuteen ja laajuuteen liittyvät epävarmuustekijät voivat vaikuttaa keskipitkän aikavälin inflaatio-odotuksiin. EKP:n rahapolitiikkaa ohjaa ensisijaisesti hintavakautta koskeva toimeksianto. Muiden kuin rahapoliittisten osto-ohjelmien osalta olisi kuitenkin otettava huomioon ympäristöä, yhteiskuntaa ja hallintoa koskevat kriteerit.

15. Miten arvioisitte yrityssektorin osto-ohjelman tällä hetkellä kasvavaa osuutta ensimarkkinoilla ja samaan aikaan julkisen sektorin velkapapereiden osto-ohjelman tällä hetkellä vähenevää osuutta jälkimarkkinoilla?

Omaisuserien osto-ohjelman loppuminen ei merkitse sitä, että lopetamme elvyttämisen. Ennakkoviestintä EKP:n keskeisistä koroista vahvistettuna merkittävillä hankittujen omaisuserien uudelleeninvestoinneilla, tarjoaa edelleen tarpeellista rahapoliittista elvytystä, jolla varmistetaan, että inflaatiokehitys lähenee jatkuvasti tavoitettamme. Kesäkuussa 2018 pidetyssä kokouksessamme käynnistimme politiikkavälineittemme rotaation omaisuserien osto-ohjelmasta perinteisempiin rahapoliittisiin välineisiin, joita ovat rahapoliittiset ohjauskorot ja ennakkoviestintä korkojen todennäköisestä tulevasta kehityksestä. Tässä rotaatiossa painopiste on siinä, että EKP:n keskeiset ohjauskorot ja ennakkoviestintä niiden todennäköisestä tulevasta kehityksestä ovat ensisijainen väline rahapolitiikan virityksen muuttamiseksi.

Tätä tukee uudelleeninvestointeja koskeva ennakkoviestintä, jonka avulla olemme yhdistäneet uudelleeninvestointisuunnitelmat koronnostojen ajoitukseen. Tällä ”ketjutetulla viestinnällä” vahvistetaan rahoitusedellytyksiä koskevaa korkoviestintäämme, sillä uudelleeninvestointia koskevat markkinaodotukset kehittyvät koronnoston ajoitusta koskevien odotusten mukaan. Yritysten joukkolainamarkkinat ovat edelleen suhteellisen vapaat, mikä vähentää huolta siitä, että ohjelmalla on kielteisiä vaikutuksia markkinoiden toimintaan.

16. Mitä mieltä olette hätärahoituksena annettavan maksuvalmiusavun täytäntöönpanosta? Mitä asioita hätärahoituksena annettavan maksuvalmiusavun myöntämistä koskevassa päätöksentekoprosessissa voitaisiin parantaa?

Tällä hetkellä vastuu maksuvalmiustuen myöntämisestä, mukaan lukien myöntämiseen liittyvät kustannukset ja riskit, on kansallisella tasolla asianomaisilla kansallisilla keskuspankeilla, mikä on asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaista. EKP:n asema EKPJ:n perussäännön 4.14 artiklan nojalla rajoittuu näin ollen sen varmistamiseen, että maksuvalmiusavun myöntäminen ei vaikuta EKPJ:n tehtäviin ja tavoitteisiin. Jatkossa päätöksenteon hätätilanteisiin liittyvän maksuvalmiusavun myöntämisestä olisi kehityttävä samaa tahtia kuin pankkiunionia kehitetään.

17. Onko meidän oltava huolissamme Target-järjestelmän nykyisestä epätasapainosta?

Lukuisten teknisten analyysien perusteella on selvää, että TARGET-järjestelmän nykyinen epätasapaino johtuu pääasiassa omaisuserien osto-ohjelmien mekaniikasta. Rahapolitiikan hajautettu toteutus merkitsee sitä, että kaikki kansalliset keskuspankit suorittavat omaisuserien osto-ohjelman ostoja ja uudelleeninvestointeja. Useimmiten nämä ostot on tehty kansallisen keskuspankin sijaintimaan ulkopuolella sijaitsevista vastapuolista. Aina kun keskuspankkien

suorittamat, ostettuihin arvopapereihin liittyvät maksut suoritetaan rajojen yli, vaikutukset voivat ulottua TARGET2-saldoihin. Koska omaisuususerien netto-ostot päättyivät viime vuonna, TARGET2-saldot kasvavat todennäköisesti edelleen huomattavasti. Ne voivat pysyä korkeina jonkin aikaa, kun otetaan huomioon, että jatkamme pitkäaikaisten erääntyvien maksujen uudelleeninvestointia. Järjestelmän sisäiset saldot ovat olennainen osa hajautettua rahaliittoa. Se ei yleisesti ottaen osoita, että rahoitusmarkkinoiden paineet ovat lisääntyneet, että pirstaloituminen on lisääntynyt tai että maksutase on kehittynyt kestävämmällä tavalla.

18. Mitä riskejä rahoitusvakaudelle aiheutuu bitcoinin kaltaisten virtuaalivaluuttojen kehityksestä? Millainen rooli EKP:llä olisi mielestänne oltava virtuaalivaluuttojen osalta?

Yhdyn yleiseen käsitykseen siitä, että yksityisillä virtuaalivaluutoilla on vain hyvin rajoitettu rooli. Krypto-omaisuuserät eivät yleisesti ottaen tällä hetkellä aiheuta merkittävää riskiä EU:n rahoitusjärjestelmälle tai rahapolitiikan vakaudelle. Krypto-omaisuuserien jatkuva valvonta on kuitenkin tarpeen, jotta voidaan arvioida riskejä, joita ne saattavat aiheuttaa rahoitusvakaudelle, ja mahdollisia kielteisiä vaikutuksia euron käyttöön, rahapolitiikan harjoittamiseen sekä markkinoiden infrastruktuurien ja maksujen turvallisuuteen ja tehokkuuteen.

Teknologiset innovaatiot voivat lisätä rahoitusmarkkinoiden tehokkuutta. Sillä edellytyksellä, että tasapuoliset toimintaedellytykset säilyvät, sekä FinTech-yritykset että pankit voivat hyötyä teknologisten innovaatioiden tarjoamista mahdollisuuksista. Tässä yhteydessä on oltava valppaana myös yhdenmukaistamisen tarpeen suhteen, jotta vältetään pirstoutumista, kun hyväksytään erilaisia rahoitusteknologian sääntelykehyksiä. Krypto-omaisuuserät voivat vaikuttaa moniin EKP:n toiminnan näkökohtiin. Siksi EKP:n olisi seurattava niitä tiiviisti, jotta voidaan pysyä kehityksen tasalla ja analysoida niiden mahdollisia vaikutuksia rahapolitiikkaan ja riskejä, joita ne voivat aiheuttaa markkinainfrastruktuurien ja maksuliikenteen moitteettomalle toiminnalle sekä rahoitusjärjestelmän vakaudelle.

19. Miten arvioisitte maksujärjestelmien ja rahapolitiikan välistä vuorovaikutusta? Millainen rooli EKP:llä olisi oltava liikkeeseen laskevana keskuspankkina keskusvastapuolten valvonnassa? Mitä säännöksiä olisi annettava EKP:n ja EKP:n perussäännön 22 artiklaan tehtävien muutosten yhteydessä?

Keskusvastapuoliselvitys tarjoaa merkittäviä etuja rahoitusmarkkinoiden vakauden parantamisessa. Samalla keskusvastapuolten keskeinen rooli tarkoittaa, että viranomaisvalvonta on olennaisen tärkeää, myös keskuspankkien kannalta. Ehdotettu EMIR-asetuksen ja perussäännön tarkistaminen on täysin sopusoinnussa sen tavoitteen kanssa, että vahvistetaan EU:n keskuspankkien roolia ja annetaan niille asianmukaiset välineet seurata ja käsitellä riskejä, jotka liittyvät niiden rahapoliittisten toimeksiantojen toteuttamiseen. Keskuspankkien kannalta tärkeää on myös se, että niillä on vähimmäistakeet keskusvastapuolista, joille keskuspankkien on ehkä tietyissä tilanteissa tarpeen antaa likviditeettiä.

Jos EU:n lainsäätäjät hyväksyvät EKP:n ja EKP:n perussäännön 22 artiklaan ehdotetun muutoksen, EKP voi täyttää tehtävänsä, kun se käsittelee riskejä, joita keskusvastapuolet voivat aiheuttaa EKP:n rahapoliittisten tehtävien hoitamiseksi. Muutoksessa myös säilytetään EKP:n riippumattomuus ja laaja harkintavalta määritellä rahapolitiikkansa soveltamisala. Kuten mihin tahansa EKP:n hoitamiin tehtäviin, sen keskusvastapuoliin toteuttamien tehtäviin sovellettaisiin

täysimääräistä oikeudellista valvontaa, ja EKP:n olisi toimittava oikeasuhteisesti ja perussopimusten mukaisten toimivaltuuksiensa rajoissa.

20. Mitä riskejä brexitistä voi aiheutua rahoitusvakaudelle?

Sopimuksettomaan breksitiin liittyvien äkillisiin riskeihin vastaamiseksi on jo tehty paljon. Tähän on sisältynyt sääntelyviranomaisten asettama paine sen varmistamiseksi, että yritykset toteuttavat tarvittavat oikeudelliset toimenpiteet EU-asiakkaiden palvelemiseksi brexitin jälkeen. Siihen sisältyivät myös Euroopan komission toteuttamat toimet, joiden mukaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivien markkinainfrastruktuurien tilapäinen tunnustaminen on tärkeää niissä tapauksissa, joissa ei ole mahdollista siirtyä lyhyellä aikavälillä EU-vaihtoehtoihin.

Mielestäni suurimmat riskit liittyvätkin brexitin makrotaloudelliseen vaikutukseen, joka liittyy Yhdistyneen kuningaskunnan liiketoimintasykliin, punnan ja euron väliseen vaihtokurssiin, Yhdistyneen kuningaskunnan varallisuuserien hintoihin ja liitännäisvaikutuksiin niillä EU:n alueilla, jotka ovat erittäin alttiita Yhdistyneen kuningaskunnan talouden vaihteluille. Vaikka nämä riskit voivat olla merkittäviä paikallisesti, Brexitin makrotaloudellinen vaikutus EU:n 27 jäsenvaltion tasolla on todennäköisesti hallinnassa, kun otetaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan rajallinen koko verrattuna EU27:een.

21. Millaisena näette EKP:n roolin kontekstissa, jossa kasvu saattaa hidastua tulevien vuosineljännten aikana?

Saamamme tiedot ovat edelleen odotettua heikompia, mikä johtuu vaimeammasta ulkoisesta kysynnästä ja eräistä maa- ja alakohtaisista tekijöistä. EKP:n neuvoston viimeisimmässä arvioinnissa todettiin, että merkittäviä rahapoliittisia elvytystoimia tarvitaan edelleen, jotta voidaan vastata kotimarkkinoiden hintapaineiden kehittymiseen ja kuluttajahintainflaatioon keskipitkällä aikavälillä. Tämä toteutetaan ennakkoviestinnällä EKP:n keskeisistä koroista vahvistettuna merkittävillä hankittujen omaisuuserien uudelleeninvestoinneilla. EKP:n neuvosto on myös todennut olevansa valmis mukauttamaan kaikkia välineitään soveltuvin osin sen varmistamiseksi, että inflaatio lähenee kestäväällä tavalla EKP:n neuvoston inflaatiotavoitetta. Laskusuhdanteen täydelliseen korjaamiseen olisi sisällyttävä myös asianmukaiset finanssipolitiikkaa ja muuta elvytystä koskevat toimenpiteet.

22. Katsotteko, että EKP:n ”panokset loppuvat”, jos tulee toinen merkittävä laskusuhdanne? Voiko EKP suunnitella uusia epätavanomaisia rahapolitiikan välineitä?

Kuten toimintapoliittisessa viestinnässämme on aina tehty selväksi, EKP:n neuvosto voi reagoida merkittävään laskusuhdanteeseen toimenpidepaketilla, johon kuuluu erilaisia toimenpidevälineitä. Koska nykyinen strategia hyötyy politiikkapaketin eri osien täydentävyydestä, sopivan ratkaisun löytäminen merkittävään laskusuhdanteeseen voi perustua erilaisiin vaihtoehtoihin.

23. Miten talouden ohjausjärjestelmää ja erityisesti sen täytäntöönpanoa voitaisiin tehostaa? Mitä talous- ja rahaliiton syventäminen edellyttäisi? Katsotteko, että investointien, rakenneuudistusten ja julkisen rahoituksen hyödylliseen yhteisvaikutukseen olisi sisällyttävä toimia, joilla puututaan jäsenvaltioiden erilaisista verotusjärjestelmistä aiheutuviin epätasapainotiloihin?

Talous- ja rahaliiton ohjausjärjestelmä on kehittynyt viime vuosina monella tapaa. Yhdellä tasolla yhteinen määräysvalta lisääntyi merkittävästi yhteisen valvontamekanismin, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) ja Euroopan vakausmekanismin (EVM) perustamisen ja kehittämisen kautta. Tasapainoa yhteisömetodin ja hallitusten välisten lähestymistapojen välillä yhteisten instituutioiden hallinnoinnissa olisi kehitettävä, kun otetaan huomioon rahoituksen epäsymmetrian heikentyminen jäsenvaltioissa ja keskinäisen luottamuksen palauttaminen.

Talous- ja rahaliiton syventämisen osalta pankkiunionin toteuttaminen voi parantaa huomattavasti rahaliiton häiriönsietokykyä ja pääomamarkkinaunioni voi parantaa sitä edelleen. On myös selvää, että jos tarvitaan poliittista konsensusta talous- ja rahaliiton legitimitettiin varmistamiseksi, finanssipoliittisen riskinjoon mekanismit auttaisivat myös parantamaan resilienssiä erityisesti suurten häiriöiden osalta. Tällaisten finanssipoliittisten riskinjakojärjestelmien suunnittelussa on monia vaihtoehtoja, jotka vaikuttavat kansallisiin verotus- ja sosiaalivakuutusjärjestelmiin.

Veropolitiikan hajauttamisella on aina vaikutusta veropolitiikkaan ja sen merkitykseen talous- ja rahaliiton kannalta. Tämä pätee alueellisella tasolla liittovaltiojärjestelmissä ja kansallisella tasolla sekä unionissa että maailmanlaajuisesti. Vaikka näitä jännitteitä esiintyy työntekijöiden, tavaroiden ja palvelujen verotuksessa, akuutein keskustelu liittyy maailmanlaajusten yritysten verotukseen, erityisesti kun otetaan huomioon kaksi keskeistä asiaa, eli aineettomat (ja liikkuvat) pääomat ja digitalisointi. Ne ovat johtaneet supertähtiyritysten markkinaosuuden kasvuun. Tämä ilmiö ulottuu eri valuutta-alueisiin ja siihen vastaaminen on poliittisten johtajien tehtävä, ei keskuspankkien.

24. Mikä on näkemyksenne käynnissä olevasta keskustelusta euroalueen yhä suuresta julkisesta velasta?

On tärkeää ottaa kokonaisvaltaisesti huomioon alakohtaiset tulokset. Esimerkiksi voimakkaasti velkaantuneiden valtioiden ja vahvan ulkomaisen nettovelka-aseman yhdistelmä (esimerkiksi Japani) on riskiprofiililtaan selvästi erilainen kuin ”kaksoisvelka”, jossa sekä valtio että kansakunta ovat nettovelallisia.

On myös tärkeää ottaa huomioon velan määrän ja kasvun välinen takaisinkytkentä. Yhtäältä liiallinen julkisen tai yksityisen velkaantumisen vähentäminen voi olla tulla liian kalliiksi, koska se vaikuttaa kielteisesti makrotalouden suorituskykyyn. Toisaalta ajalliset ja valtioiden erilaiset riskipreemiot, joita voi liittyä suureen velkaan, merkitsevät, että erityisesti suotuisissa vaiheissa on tärkeää vähentää liiallista velkaa kestäväällä tavalla. Yhdessä nämä edellyttävät monivaihteisempaa analyysia velkatason ja tuotoksen yhteisestä dynamiikasta, jotta voidaan varmistaa, että velkaantumisen vähentäminen saavutetaan mahdollisimman nopeasti.

25. Mitä mieltä olette arvostelusta, jonka mukaan EKP:n vakuuskäytännöt eivät ole riittävän asteittaisia, ja että niissä luotetaan liikaa ulkoisiin luottoluokituslaitoksiin? Pitäisikö EU:n perustaa oma julkinen luottoluokituslaitoksensa arvioimaan tiettyjä omaisuuseriä?

Eurojärjestelmällä on lakisääteinen velvollisuus varmistaa, että sen toiminnan vakuutena on riittävä vakuus. Siksi on tärkeää, että käytössä on hyvä riskienhallintajärjestelmä, jolla lievennetään EKP:n toimintaan liittyviä taloudellisia riskejä. Tässä yhteydessä on huomattava, että eurojärjestelmä ei luota yksinomaan luottoluokituslaitoksiin arvioidessaan vakuuksia, jotka se hyväksyy luottotoimissaan, vaan luottaa neljään eri lähteeseen: ulkoiset

luottoluokituslaitokset, kansallisten keskuspankkien omat luottokelpoisuuden arviointijärjestelmät, vastapuolten sisäiseen luottoluokitukseen perustuvat menetelmät (IRB) ja kolmansien palveluntarjoajien luottoluokitusvälineet.

Luottoluokituslaitoksen henkilöllisyydestä riippumatta jaksottaisuus on luottoriskin arvioinnin väistämätön piirre: epäsuotuisa makrotaloudellinen ympäristö heikentää luottonäkyä. Yksittäisten luottoluokituslaitosten laitoskohtaisten arviointien riskiä lieventää luottoluokituslaitosten moninaisuus, ja tätä riskiä olisi seurattava säännöllisesti. Yleisesti ottaen EKP:n vakuuksien kelpoisuussäännöt ovat niin yleisluontoisia, että ne mahdollistavat laajan kirjon omaisuuserien esittämiseen siten, että aliarvostukset ovat asianmukaisia.

26. Katsotteko, että Kreikan joukkovelkakirjat olisi sisällytettävä ja voitaisiin sisällyttää PSPP-ohjelman ja yrityssektorin osto-ohjelman uudelleeninvestointivaiheeseen?

Kreikan valtion joukkovelkakirjoja ei tällä hetkellä voida ostaa, koska Kreikka ei täytä lainansaannin vähimmäisvaatimuksia eikä se ole enää sopeutusohjelmassa. Jos Kreikan valtion joukkolainojen vakuuskelpoisuus toteutuu, kun eurojärjestelmässä tehdään uudelleeninvestointeja, voitaisiin harkita Kreikan valtion hallussa olevien instrumenttien harkittua lisäämistä.

27. Miten arvioisitte Yhdysvaltain dollarin ja euron välisen vaihtokurssin kehitystä viime aikoina?

Euron vaihtokurssi on heikentynyt Yhdysvaltain dollariin nähden vuoden 2018 ensimmäisestä neljänneksestä lähtien, mikä on jossain määrin seurausta Yhdysvaltojen parantuneesta makrotaloudellisesta ympäristöstä ja Yhdysvaltain keskuspankin aloittamasta tiukemmasta rahapoliittisesta syklistä. Samana ajanjaksona euron kurssi on kuitenkin pysynyt pitkälti vakaana suhteessa muiden tärkeimpien kauppakumppanien valuuttoihin. Tämä merkitsee sitä, että euron nimellinen heikkeneminen on ollut paljon maltillisempaa. Yleisesti ottaen tämä on yhdenmukaista sen käsityksen kanssa, että euron vaihtokurssin kehitys maaliskuusta 2018 lähtien on heijastanut lähinnä kehitystä Yhdysvalloissa.

28. Mitä mieltä olette G20-ryhmän saavutuksista? Miten arvioisitte tärkeimpien keskuspankkien välisen koordinoinnin nykyistä tasoa?

G20 on tärkeä foorumi monenväliselle vuoropuhelulle ja yhteistyöratkaisujen etsimiselle: nousevan talouden maiden kasvava osuus maailmantaloudessa merkitsee, että on ratkaisevan tärkeää, että on olemassa vahva institutionaalinen kehys, jolla suurimpien kehittyneiden ja nopeasti kehittyvien talouksien hallitukset saatetaan yhteen. G20-ryhmän antamat ohjeet finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän työhön ovat osoittautuneet tärkeiksi rahoitusalan sääntelyä koskevan laajan yhteisen lähestymistavan varmistamisessa maailmanlaajuisesti. Kuten vuosina 2009–2010 osoitettiin, G20-ryhmä voi myös olla merkittävä foorumi yhteisten vastausten laatimisessa vakavan maailmanlaajuisen häiriön sattuessa.

Tärkeimmät keskuspankit pitävät yllä vahvoja monenvälisiä ja kahdenvälisiä suhteita esimerkiksi BIS:n, G20:n, G7:n, IMF:n ja OECD:n kautta. Maailmantalouden ja rahoitusjärjestelmän lisääntyvä yhdentyminen merkitsee sitä, että kaikkien keskuspankkien on otettava huomioon kotimaisten ja kansainvälisten toimenpiteiden heijastusvaikutukset, ja niissä on edelleen keskityttävä yksittäisten valtuutusten antamiseen. Tutkimus viittaa siihen, että

tämän riippumattomien poliittisten päätösten tekemisessä, mutta vahvojen monenvälisten suhteiden puitteissa, käytetyn sekoitetun lähestymistavan pitäisi yleisesti ottaen olla tehokas.

29. Pitäisikö EKP:n ryhtyä konkreettisiin toimiin euron vahvistamiseksi kansainvälisenä valuuttana?

Euron kansainvälistä roolia tuetaan pyrkimällä vakaaseen talouspolitiikkaan euroalueella ja syvempään ja täydellisempään talous- ja rahaliittoon, mukaan lukien pankkiunionin valmiiksi saaminen ja pääomamarkkinaunionin edistäminen. Tässä mielessä talous- ja rahaliiton rakenteen saattaminen valmiiksi siten, että euroalueen häiriönsietokyky paranee, auttaa lisäämään euron houkuttelevuutta. Myös eurojärjestelmän markkinainfrastruktuureihin ja -maksuihin liittyvät aloitteet, joilla lisätään euroalueen tehokkuutta ja rahoitusmarkkinoiden yhdentymistä euroalueella, voivat vaikuttaa myönteisesti. Vähäriskisten euromääräisten omaisuuserien tarjonnan lisääminen on myös olennaisen tärkeää, jotta globaalit sijoittajat voisivat luottaa siihen, että euro on turvallinen valuutta.

30. Kuinka realistisena pidätte sitä, että JPY tai CNY haastavat euron toiseksi tärkeimpänä kansainvälisenä valuuttana?

Pitkällä aikavälillä on mahdollista kuvitella moninapainen kansainvälinen rahoitusjärjestelmä, jossa millään valuutalla ei ole hegemoniaa. Koska sekä tavarakaupassa että omaisuuserien kaupassa on vahvoja painovoimatekijöitä, on todennäköistä, että yksi tai useampi Aasian valuutta ottaa näkyvämmän rajatylittävän aseman sekä alueellisesti että maailmanlaajuisesti. Tämä riippuu siitä, miten näiden maiden kotimaiset rahoitusjärjestelmät kehittyvät, miten edistytään täydellisessä rahoitustilien sääntelyn vapauttamisessa ja miten kotimaahan suuntautuvat rahapoliittiset järjestelmät kehittyvät.

31. Mitkä ovat euron suurimmat riskit ja mahdollisuudet?

Kriisin jälkeiset institutionaaliset uudistukset ovat parantaneet euroalueen häiriönsietokykyä. Pankkiunionin ja pääomamarkkinaunionin edistyminen entisestään sekä tiiviimpi riskien jakaminen (yhdessä kansallisten politiikkojen vahvistamisen kanssa) parantaisivat kuitenkin sen johdonmukaisuutta. Näin ollen erityisesti kriisiympäristön ulkopuolella poliittisilla päättäjillä on mahdollisuus saada aikaan institutionaalista kehitystä kansallisella ja koko alueen tasolla. Sen sijaan ensisijaisena riskinä ovat vaihtoehtoiset toimintavaihtoehdot, jotka lisäävät epävakautta ja asettavat kyseenalaisiksi yhteisen sitoutumisen häiriönsietokykyiseen euroalueeseen.

32. Pitäisikö EKP:n olla huolissaan mahdollisen ”valuuttasodan” riskistä Yhdysvaltojen kanssa? Olisiko EKP:n harkittava täsmällisempää viestintäpolitiikkaa euron valuuttakurssipolitiikasta?

Euroalue ja Yhdysvallat ovat suuria valuutta-alueita, joilla on mahdollista noudattaa omaan alueeseen keskittyviä rahapolitiikan strategioita, sillä eurolla ja dollarilla on hallitseva asema näiden talouksien ja rahoitusjärjestelmien toiminnassa. Valuuttakurssi voi siis olla merkittävä rahapolitiikan välittymismekanismi, mutta EKP:n sen paremmin kuin Yhdysvaltain keskuspankinkaan ei tarvitse puuttua vaihtokurssin tasoon saavuttaakseen hintatason vakauden. Myös suuret ja yhtäkkiset valuuttaliikkeet voivat olla haitallisia, esimerkiksi jos

suuret keskuspankit käyttävät edelleen mahdollisuutta puuttua valuuttamarkkinoiden toimintaan epätyypillisellä tavalla.

33. Pitäisikö EKP:n mielestänne ostaa enemmän EIP:n joukkovelkakirjoja auttaakseen rahoittamaan eurooppalaisia investointeja pankin ensisijaisten ja toissijaisten tavoitteiden mukaisesti?

Ylikansalliset joukkolainat (kuten EIP:n joukkovelkakirjat) ovat tärkeä osa euromääräisten joukkovelkakirjojen markkinoita, ja eurojärjestelmä on merkittävä tällaisten joukkovelkakirjojen haltija julkisen sektorin velkapapereiden osto-ohjelmassa (PSPP). Ylikansallisten joukkolainojen määrä on kuitenkin liian pieni, jotta nämä joukkolainat voisivat olla eurojärjestelmän markkinaoperaatioiden ensisijainen kohde ja jotta siten saavutettaisiin ohjelman rahapoliittinen tavoite.

On syytä muistaa, että perustamissopimuksen 123 artiklan mukaan eurojärjestelmä ei saa ostaa EIP:n ensimarkkinoilla liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja. Näin ollen joukkovelkakirjoja voidaan ostaa vain jälkimarkkinoilla ja niihin sovelletaan hyväksyttävyysskriteereitä, joita ovat muun muassa liikkeeseenlaskua ja liikkeeseenlaskijaa koskevat rajoitukset.

34. Pitäisikö uusien jäsenvaltioiden mielestänne täyttää lisäedellytyksiä – kuten liittyä pankkiunioniin YVM:n kautta, hallita tehokkaasti rahanpesun riskejä, osoittaa kiinteistömarkkinoiden suhteellinen vakaus ja hallita tehokkaasti korruptiota – ennen kuin niistä voi tulla euroalueen uusia jäseniä?

On olennaisen tärkeää, että jokainen maa, joka aikoo ottaa euron käyttöön, noudattaa asianmukaista menettelytapaa, sääntöjä ja ajoitusta, joihin kuuluu osallistuminen ERM II -valuuttakurssimekanismiin ilman vaikeuksia vähintään kahden vuoden ajan.

Pankkiunionin perustamisen jälkeen kaikki euron käyttöön ottavat maat liittyvät kuitenkin samalla myös pankkiunioniin. Siksi jäsenvaltioiden, jotka haluavat liittyä euroalueeseen, olisi oltava valmiita osallistumaan myös yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin. Tämän vuoksi jäsenvaltioita pyydetään luomaan tiivis yhteistyö EKP:n kanssa, ja osana tätä prosessia vaaditaan EKP:n pankkivalvonnan tekemää kattavaa arviointia maan pankeista.

35. Yhdysvaltain ja Kanadan keskuspankit ilmoittivat äskettäin tarkistavansa rahapoliittista kehystään. Oletteko sitä mieltä, että olisi aika tehdä vastaava uudelleentarkastelu EKP:ssä, kun euron käyttöönotosta on kulunut kaksikymmentä vuotta?

Kuten nämä esimerkit osoittavat, rahapoliittisia kehyksiä on syytä tarkastella määräajoin. Olen varma, että EKP:n neuvosto käsittelee tätä kysymystä aikanaan.

36. Millaisena näette tulevaisuudessa käteissiirtojen roolin verrattuna sähköisiin maksutapahtumiin?

Sähköisillä maksutapahtumilla on selvästi merkittäviä etuja. Joitakin kysymyksiä on kuitenkin vielä ratkaistava (muun muassa tasapainon löytäminen sähköisten maksutapahtumien anonyymiyden ja jäljitettävyyden välillä), ennen kuin voimme siirtyä luottavaisin mielin

kokonaan sähköisiin maksutapahtumiin. Keskuspankit kykenevät sopeutumaan digitalisaation eri asteisiin, ja eri maiden keskuspankit tutkivat näitä suuntauksia tarkasti.

37. Mitä mieltä olette tiettyjen suurten seteleiden rajoittamisesta?

Olin mukana toukokuussa 2016, kun EKP:n neuvosto suoritti uudelleentarkastelun ja teki päätöksen Europa-sarjan setelilajikohtaisesta rakenteesta, ja kannatin tätä. EKP:n neuvosto päätti tuolloin lopettaa 500 euron setelin tuotannon, koska oli esitetty huolestumista, että sen käyttö saattaa helpottaa laitonta toimintaa. Vanhat 500 euron setelit säilyvät kuitenkin laillisena maksuvälineenä, niitä voi vaihtaa kansallisissa keskuspankeissa ja ne säilyttävät arvonsa.

C. Rahoitusvakaus ja -valvonta

38. Mitä voimme tehdä kriisin seurauksena jääneelle järjestämättömien lainojen suurelle määrälle ja järjestämättömien lainojen virtaukseen liittyville riskeille? Miten arvioisitte järjestämättömien lainojen ongelmaa keskisuurten ja pienten luottolaitosten taseissa? Mitä toimenpiteitä EKP:n/YVM:n olisi toteutettava varmistaakseen, että kaikki euroalueen pankit, eivät ainoastaan suurimmat, kattavat järjestämättömät lainat asianmukaisesti?

On selvää, että järjestämättömiin lainoihin on puututtava päättäväisesti. Erityisesti jos järjestämättömät lainat jätetään käsittelemättä, ne lisäävät pankkijärjestelmän haurautta talouden laskusuhdanteessa, joten on tärkeää puuttua tähän ongelmaan silloin, kun talouskehitys on positiivinen. EKP:n pankkivalvonnan valvonta-aloitteet ovat alkaneet kantaa hedelmää. Järjestämättömien lainojen määrä on laskenut merkittävien laitosten osalta vuoden 2015 alun noin 7,5 prosentista 4,2 prosenttiin vuoden 2018 kolmannella neljänneksellä.⁵ EKP:n pankkivalvonnan maaliskuussa 2017 antamissa ohjeissa todetaan, että pankkien olisi toteutettava järjestämättömiä lainoja koskevia strategioita järjestämättömien lainojensa osalta. Ohjeet koskevat kaikkia euroalueen merkittäviä laitoksia, ja niitä täydennettiin maaliskuussa 2018 julkaistulla lisäyksellä. EU:n lainsäädäntö, jolla puututaan pilarin 1 mukaisiin järjestämättömiin lainoihin, on myös tarpeellinen osatekijä, jotta voidaan luoda lakisääteinen varautumisjärjestely ja lujittaa sitä, kuinka pankit käsittelevät järjestämättömiä lainoja tulevaisuudessa.

Suurten pankkien käytettävissä olevat välineet (myös järjestämättömien lainojen salkkujen myynti muille sijoittajille kuin pankeille) eivät ole yhtä lailla pienempien pankkien saatavilla, mutta rahoitusvakauden kannalta tärkeintä on järjestämättömien lainojen kokonaismäärä, joten pienten pankkien kansallisten valvojien olisi myös toteutettava toimenpiteitä tämän ongelman ratkaisemiseksi.

39. Miten arvioisitte tason 2 ja tason 3 varojen suurta määrää monien pankkien taseissa? Onko nämä varat otettu asianmukaisella tavalla huomioon nykyisessä valvontakehyksessä?

YVM on arvioinut pankkien arvonmäärityskäytäntöjen luotettavuutta, jotta voidaan lisätä tietoisuutta luontaisista riskeistä ja soveltaa varovaista arvonmääritystä ja riskinhallintaa

⁵ Ks. [Supervisory Banking Statistics: Third Quarter 2018](#), EKP:n pankkivalvonta, tammikuu 2019.

koskevia toimintatapoja käyttäen valvontavälineiden yhdistelmää. YVM on käyttänyt kaikkia valvontavälineitään varmistaakseen pankkien arvonmäärityskäytäntöjen luotettavuuden, ja tähän ongelmaan on osoitettu merkittävästi resursseja YVM:n perustamisesta lähtien, alkaen omaisuuserien laadun tarkastelusta osana vuoden 2014 kattavaa arviointia. YVM:n lähestymistapa monimutkaisten omaisuuserien arvostamisriskiin perustuu tehostettuun seurantaan, syvällisiin analyysihin ja paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Tarkastuksissa arvioidaan arvonmäärityskäytännön luotettavuutta ja vaikuttavuutta sekä käypien arvojen saamiseksi käytettävien hinnoittelumallien valvontaa. Tehtävissä korostetaan erityisesti positioiden asianmukaista arvostamista käypien arvojen hierarkiassa (eli asianmukaista luokittelua), ja niihin sisältyy tiettyjen tapahtumien testaus. Lisäksi on huomattava, että käypään arvoon arvostettavien varojen ja velkojen (tasot 1, 2 ja 3 yhdessä) suhteellinen merkitys on viime vuosina vähentynyt huomattavasti YVM:n valvomissa pankeissa.

40. Mikä on kantanne varjopankkiyksiköiden säätelyyn? Pitäisikö YVM:lle antaa valtuudet valvoa varjopankkitoimintaa? Onko mielestänne olemassa säätelyn ja valvonnan aukkoja, joihin olisi puututtava lyhyellä aikavälillä? Millainen rooli YVM:llä olisi oltava rahoitusteknologian (fintech) suhteen?

Muita rahoituslaitoksia kuin pankkeja koskevan EU:n säätely- ja valvontakehyksen vahvistamisessa on edistytty huomattavasti. Etenkin kriisin jälkeiset säätelykehykset, jotka koskevat arvopaperistamista, rahamarkkinarahastoja ja sijoitusrahastoja, ovat pankkialan ulkopuolisen rahoitussektorin riskien rajoittamisen kulmakivi. Samaan aikaan pankkialan ulkopuolisen rahoituksen välityksen osuus on kasvanut sekä Euroopassa että maailmanlaajuisesti, mikä saattaa vaikuttaa rahoitusvakauteen ja reaalitalouden rahoitukseen. Esimerkiksi sijoitusrahastoala on laajentunut nopeasti euroalueella viimeisten kymmenen vuoden aikana siten, että kokonaisvarat kasvoivat vuoden 2008 lopun 4,5 biljoonasta eurosta 12,2 biljoonaan vuoden 2018 lopussa.⁶ EU:n joukkolainarahastot ovat lisänneet likviditeettitransformaatiota ja lisänneet luotto- ja korkoriskiä. Jotta voidaan puuttua pankkialan ulkopuolisesta rahoituksen välityksestä johtuviin uusiin ja kehittymässä oleviin riskeihin, on seurattava alaa tiiviisti ja kehitettävä makrovakaussäätelyä sijoitusrahastoja ja yleisemmin pankkialan ulkopuolista rahoitusta varten. Näin ollen on varmistettava, että sellaisten suurten ja monimutkaisten sijoituspalveluyritysten, joilla on sidossuhteita ja jotka harjoittavat pankkitoiminnan kaltaista toimintaa ja saattavat aiheuttaa järjestelmäriskkejä, säätely ja valvonta on mukautettu järjestelmän kannalta merkittävien rahoituslaitosten valvontaan. YVM:n olisi esimerkiksi järkevää valvoa suuria välittäjäyrityksiä, kun otetaan huomioon niiden toiminnan ja pankkijärjestelmän välinen tiiviit yhteydet. Rahoitusteknologia-alan yritysten ja pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien kilpailu voi vaarantaa pankkien ansaitsemiskyvyn, mutta se voi myös tarjota mahdollisuuksia monipuolistaa tuloja ja vähentää kustannuksia. On syytä selvittää, että valvojien (YVM mukaan luettuna) olisi oltava puolueettomia perinteisten yritysten ja rahoitusteknologiayritysten suhteen ja että kummankin ryhmän säätelyodotukset ovat samat.

⁶ Lähde: Sijoitusrahastojen tasetilastot, EKP:n Statistical Data Warehouse -palvelu.

41. Mitä mieltä olette mahdollisista toimista pankkiunionin toteuttamiseksi siten, että siihen sisältyy eurooppalainen talletussuojajärjestelmä ja varautumisjärjestely, mukaan lukien nykyisen pankkiunionia koskevan lainsäädännön tarpeellinen täytäntöönpano ja riskien jakamisen ja vähentämisen osalta käynnissä oleva työ?

Yhteisymmärrys yhteisen kriisinratkaisurahaston yhteisestä varautumisjärjestelystä on tärkeä vaihe edettäessä kohti täydellisempää pankkiunionia. Täysimääräisen pankkiunionin potentiaaliset hyödyt voidaan kuitenkin saada käyttöön vain sitoutumalla entistä lujemmin yhteisesti rahoitusvakauteen ja yhteiseen talletussuojajärjestelmään. Näin suureen riskinjakoon liittyy luonnollisesti eri maiden epäsymmetristen riskien vähentäminen. Sen lisäksi, että toteutetaan toimia pankkialan vakauden lujittamiseksi entisestään, kansallisten pankkijärjestelmien herkkyyks valtionvelalle on edelleen täysimääräisen pankkiunionin este. Yksi keino vähentää tätä mahdollista noidankehää on vähentää pankkien valtionvelkasalkkujen kotimaista painotusta. Tähän voidaan päästä monin eri tavoin, muun muassa sellaisilla innovaatioilla kuin valtionvelkakirjavakuudellisten arvopapereiden helpottaminen.

42. Mitä riskejä vivutetuista lainoista voi mielestänne aiheutua rahoitusvakaudelle?

Keskuspankit ja rahoitusalan sääntelyviranomaiset tutkivat tarkkaan vivutettujen lainojen markkinoiden viime vuosien kasvua. Tähän luottoluokkaan liittyy ilmeisiä ongelmia, mutta on myös syytä pitää mielessä näiden markkinoiden suhteellisen pieni koko ja riskien jakautuminen erityyppisten lopullisten sijoittajien kesken.

43. Millaisia haasteita EKP:lle mielestänne aiheutuisi siitä, että Euroopan vakausmekanismista (EVM) tehtäisiin Euroopan valuuttarahasto (EMF)?

Yhteisymmärrys EVM:n lujittamisesta ja tarvittavien rahoitusvälineiden antamisesta sen käyttöön sen tehtävien hoitamiseksi on myönteistä kehitystä. Seurannassa painopisteitä on kaksi. Ensinnäkin on tärkeää, että sopimuksessa otetaan huomioon eri laitoksille EU:n perussopimuksissa ja johdetussa oikeudessa, kuten EVM-asetuksessa, osoitetut roolit. Toiseksi EVM-sopimuksen avaaminen tarjoaa hyvän tilaisuuden vahvistaa EVM:n hallintokehystä. Esimerkiksi IMF:n henkilöstön riippumattomuutta koskeva selkeä rakenne on hyvä malli EVM:lle. Näitä seikkoja selostetaan tarkemmin asiaa koskevassa EKP:n lausunnossa.⁷

44. Miten arvioisitte EKP:n osallistumista rahoitustukiohjelmiin? Millaisena näette EKP:n mahdollisen osallistumisen rahoitustukiohjelmiin ja niiden jälkeiseen valvontaan tulevaisuudessa?

EKP on osallistunut jäsenvaltioiden pyynnöstä sopeutusohjelmiin täydentääkseen komission asiantuntemusta. Osallistuessaan EKP:n olisi keskityttävä selkeästi rahoitusvakauteen ja rahoitusalan kysymyksiin sekä finanssipolitiikan makrotaloudelliseen ulottuvuuteen. Valtuuksiensa vuoksi EKP:n ei pitäisi osallistua mikrotaloudellisiin kysymyksiin, kuten

⁷ Ks. [EKP:n lausunto CON/2018/20](#).

budjettikohtiin liittyviin kysymyksiin, sosiaaliturvajärjestelmien suunnitteluun, yksityistämishjelmiin eikä työ- ja hyödykemarkkinoiden rakenneuudistuksiin.

45. Mitä mieltä olette tarpeesta varmistaa tiukka rahapolitiikan ja pankkivalvonnan eriyttäminen ja millaiset uudistukset parantaisivat ja edistäisivät mielestänne tätä eriyttämistä?

Tuen eriyttämisperiaatetta, se toimii käytännössä hyvin yhteisen valvontamekanismin (YVM) toiminnan kannalta. Samalla on selvää, että saman organisaation jäsenyys tuo mukanaan merkittäviä yhteisiä etuja valvontaviranomaisille ja keskuspankkitoimijoille. Yhtäältä EKP:n keskuspankkihenkilöstön makrotalouden asiantuntemus voi auttaa valvontaviranomaisia luottoriskien arvioinnissa, toisaalta taas pankkien yhdistelmätiedon analysointi auttaa rahapolitiikan toimijoita ymmärtämään paremmin finanssiirtokanavia.

46. Millä tavalla yhteinen valvontamekanismi ja yhteinen kriisinratkaisuneuvosto voisivat tehostaa yhteistyötään?

EKP:n ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) yhteistyö paranee edelleen yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisesti, ja tietojenvaihto jatkuu säännöllisenä ja tapauskohtaisena. Tämä koskee niin päivittäistä toimintaa kuin kriisinhallintatilanteitakin (esimerkiksi FOLTF-päätökset). Ymmärtääkseni EKP:n johtokunnan ja SRB:n hallituksen välinen yhteistyö on aktiivista ja teknisen tason yhteistyö on tiivistä. Olen vakuuttunut siitä, että YVM:n ja SRB:n kypsyessä institutionaalisesti niiden välinen yhteistyö vahvistuu entisestään.

47. Mitä mieltä olette Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) nykyisestä institutionaalisesta rakenteesta EKP:n alaisuudessa, kun otetaan huomioon sen konkreettiset saavutukset makrovakauservalvonnassa?

Makrovakauservalviikka ja rahapolitiikka täydentävät toisiaan. Makrovakauservalviikalla vähennetään rahoitusvakautta koskevia riskejä kansallisella tasolla ja euroalueen tasolla. Tämä antaa rahapolitiikalle täyden vapauden noudattaa omaa erillistä tavoitettaan, hintatason vakauden ylläpitämistä. Euroopan järjestelmäriskikomitean (hallintoneuvosto) ja EKP:n (EKP:n neuvosto) päätöksentekomenettelyt ja -elimet on selkeästi erotettu toisistaan EU:n lainsäädännössä. En näe mitään olennaista eturistiriitaa EJRK:n rahoitusvakauden arvioinnin ja EKP:n rahapolitiittisen tehtävän välillä. Kun otetaan lisäksi huomioon EKP:n henkilöstön asiantuntemus, olisi tehotonta ja kallista estää EJRK:n sihteeristön ja EKP:n välinen yhteistyö.

48. Mitä mieltä olette pankkialan rakenneuudistuksesta, kun on kyse laitoksista, jotka ovat niin suuria tai joiden sisäiset yhteydet ovat niin tiiviitä, että niitä ei voida päästää konkurssiin, säästöpankeista, EU:n pankkisektorin koko kannattavuus-kysymyksestä ja pankkisektorin rakenteen kehittämisestä niin, että voidaan vastata reaaliatalouden ja pitkän aikavälin rahoitukseen liittyviin tarpeisiin?

Euroalueen pankeilla on sekä suhdanteiden että rakenteellisten piirteiden osalta erilaisia haasteita niillä markkinoilla, joilla ne toimivat. Vaikka jotkin pankkien kannattavuuteen

vaikuttavat suhdannehaasteet ovat lieventyneet, erinäiset oleelliset rakenteelliset haasteet heikentävät edelleen kannattavuusnäkymiä. Ei ole olemassa yhtä ainutta kaikille euroalueen pankeille sopivaa rakennemuutosratkaisua, jolla varmistetaan, että pankkijärjestelmä täyttää reaalityökalouden tarpeet. Optimaalinen strategia riippuu monista tekijöistä, kuten kustannussäästömahdollisuuksista, joita ovat esimerkiksi jakelukanavien virtaviivaistaminen, kulujen leikkaaminen ja tietotekniikkajärjestelmien parantaminen, ja maksuihin perustuvien tulovirtojen kasvattamiseen tähtäävistä toimenpiteistä. Monet pankkien liiketoimintamallit kaipaavat uudelleenmäärittelyä, jotta voidaan luoda kestäviä tapoja tuottaa voittoa kriisin jälkeisessä toimintaympäristössä. Ylikapasiteetti ja hajanaisuus kansallisten rajojen mukaisesti haittaavat jossain määrin joidenkin euroalueen pankkisektorien kannattavuutta. Kehittyvässä pankkiunionissa tarvitaan pankkialan vakauttamiseksi euroalueen fuusioiden ja yrityskauppojen kautta tulevaa rajat ylittävää palvelujen tarjontaa ja henkilöstövähennyksiä.

49. Millä tavoin pankkiunionissa voitaisiin puuttua tehokkaammin rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen? Mikä olisi EKP:n/YVM:n rooli tässä?

Mukanaolo rahanpesussa tai terrorismin rahoituksessa voi muodostaa merkittävän riskin pankille ja viime kädessä sen elinkelpoisuudelle. Tästä syystä EKP suhtautuu toimivaltaansa kuuluvien valvontatehtävien puitteissa hyvin vakavasti rahanpesuriskien liittyviin vakausvaikutuksiin. EKP ei ole kuitenkaan vastuussa rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin noudattamisen valvonnasta. Tämä tehtävä kuuluu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta (AML/CFT) vastaaville kansallisille viranomaisille. Näihin kysymyksiin voidaan puuttua tehokkaammin, jos saadaan oikea-aikaista ja luotettavaa tietoa valvottujen laitosten AML/CFT-vaatimuksiin kohdistuvista riskeistä ja rikkomuksista.

50. Äskettäisessä Maltan Pilatus-pankin asiassa EKP:llä oli oikeudellisia vaikeuksia peruuttaa lainanantajan toimilupa sen jälkeen, kun pankin puheenjohtaja pidätettiin maaliskuussa Yhdysvalloissa rahanpesu- ja pankkipetosepäilyjen takia. Väitteiden mukaan peruutuksen viivästyminen johtui epäselvistä säännöistä ja kansallisten valvojen liiallisesta harkintavallasta. Millaisiksi arvioitte EKP:n valmiudet estää rahanpesua ja toimia tehokkaasti tämänkaltaisissa tilanteissa tulevaisuudessa pankin nykyisten vakavaraisuusvaltuuksien perusteella?

EKP on täysin riippuvainen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien kansallisten viranomaisten suoraan tai välillisesti vakavaraisuusvalvojen kautta toimittamista tiedoista. EKP:n ja kansallisten AML/CFT-valvojen välisen sopimuksen tarkoituksena on edistää ja tehostaa rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvää tiedonvaihtoa osallistuvien viranomaisten välillä. Ennen kaikkea sopimuksessa määrätään yksityiskohtaisesti sekä tietopyyntöjä että tietojen toimittamista koskevista menettelyistä (tiedot toimitetaan joko pyynnöstä tai omasta aloitteesta) ja yhteyspisteistä, jotka osapuolten on pidettävä avoinna koko ajan.

51. Miten arvioisitte EU:n viimeaikaisten skandaalien jälkeen, että rahanpesun riskit otetaan huomioon, kun EKP arvioi pankkien rahoitusvakautta? Oletteko samaa mieltä tarpeesta keskittää rahanpesua koskeva valvonta EU:ssa yhdelle virastolle ja sallia tällä välin toimivaltaisten viranomaisten käyttää verotustietoja rahanpesun torjuntaa koskeviin tarkoituksiin?

Rahanpesun torjuntaan tarvitaan yleiseurooppalainen lähestymistapa. Rahanpesu on usein rajatylittävä ilmiö, joten nykyinen kehys voi olla vain yhtä tehokas kuin heikoin kansallinen täytäntöönpano jäsenvaltioissa. Rahanpesudirektiivin uusin tarkistus ei ehkä riitä varmistamaan sujuvaa ja kaikenkattavaa yhteistyötä asianomaisten valvontaviranomaisten välillä. Sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamisen lisäämistä olisi harkittava. Tarvittavien arviointien ja EU:n AML/CFT-kehitysehdotusten tekeminen kuuluu kuitenkin ensisijaisesti komission toimivaltuuksiin.

52. Verrattuna euroalueeseen Yhdysvaltojen rahoitusala on yhdentyneempi, mikä on äärimmäisen tärkeää, kun halutaan lieventää vakavien häiriöiden vaikutuksia (häiriönsietokyky). Globaali rahoituskriisi paljasti kuitenkin rahoitusverkostojen häiriönsietokykyisen mutta samalla haavoittuvaisen luonteen: samat piirteet, jotka tietyissä olosuhteissa tekevät järjestelmistä kestävämpiä, saattavat toisissa olosuhteissa toimia merkittävinä systeemisen riskin ja epävakauden aiheuttajina. Onko rahoitusalan syvempi yhdentyminen aina sopusoinnussa rahoitusvakaustavoitteen kanssa? Mitä tavoitteita pääomamarkkinaunionilla pitäisi olla?

”Rahoitustrilemma-kehys” osoittaa tarkasti perusvaatimuksen onnistuneelle finanssimarkkinoiden yhdentymisen ja rahoitusvakauden yhteensovittamiselle. Siihen vaaditaan erityisesti yhteistä sääntely- ja valvontakehystä, jossa ovat mukana sellaiset keskuspankit, jotka pystyvät tukemaan rahoitusvakautta kriisitilanteissa. Rahaliiton ensimmäisen vuosikymmenen tragedia oli siinä, että rajatylittävän luotonannon nopeaa kasvua ei seurannut finanssivalvonnan yhdentyminen. Kriisin seurauksena meillä on nyt YVM ja Euroopan valvontaviranomaiset (EPV, ESMA, EIOPA), jotka auttavat kehittämään yhteistä lähestymistapaa valvontaan CRD/CRR-paketissa säädetyn yhteisen oikeudellisen kehityksen sisällä. Rahoitusjärjestelmän yhdentymiseen on liittynyt myös yhteisen kriisinratkaisuneuvoston, yhteisen kriisinratkaisurahaston ja Euroopan vakausmekanismin käyttöönotto. Lisäksi makrovakauseräpolitiikan aktiivinen käyttö voi myös auttaa rajoittamaan finanssimarkkinoiden yhdentymisestä aiheutuvien mahdollisten rahoitusvakausriskien syntymistä.

On tärkeää myös ottaa huomioon finanssimarkkinoiden yhdentymisen mahdolliset hyödyt. Sen lisäksi, että maantieteellinen monipuolistaminen edistää kilpailun piristämisen ja kustannustehokkuuteen tarvittavien mittakaavaetujen saavuttamista niillä markkinasegmenteillä, joilla on korkeat kiinteät kustannukset, se on tärkeä tekijä, joka eristää sijoittajia ja kuluttajia maakohtaisille riskeille altistumiselta. Tämän mukaisesti pankki- ja pääomamarkkinaunionin edistyminen voi parantaa kaikkien jäsenvaltioiden vakautta.

D. EKP:n toiminta sekä demokraattinen vastuu ja avoimuus

53. Mikä on henkilökohtainen kantanne työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun EKP:ssä?

Työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on tärkeä osa Euroopan sosiaalista mallia. On tärkeää, että sekä EKP:n että EKPJ:n tasolla johdon ja henkilöstön edustajien välillä on suora keskusteluyhteys. Käsittääkseni EKP:ssä on viime aikoina edistytty työmäärää, työaikoja ja

joustavuutta koskevissa kysymyksissä. Henkilökohtaisesti katson, että yksi kestävän ja mielekkään työympäristön kulmakivistä on sitoutuminen keskusteluun henkilöstön edustajien kanssa. Näin varmistetaan henkilöstön äänen kuuluminen ja sen näkemysten huomioiminen.

54. Euroopan parlamentin rooli EKP:n vastuuvollisuudessa on keskeinen. Mitä johtopäätöksiä voitte tehdä, kun vertaatte tätä muihin lainkäyttöalueisiin? (esimerkiksi Yhdysvaltojen kongressi/Fed v EP/EKP v Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentti/Englannin Pankki)

Riippumattomuuden kääntöpuoli on vastuuvollisuus. Jotta keskuspankkien riippumattomuutta voidaan vahvistaa, on ratkaisevan tärkeää osoittaa, että tätä riippumattomuutta käytetään asianmukaisesti.

Unionin kansalaisia edustavana toimielimenä Euroopan parlamentilla on keskeinen asema EKP:n vastuullisuuden valvonnassa. Valvontamekanismeihin kuuluu muun muassa EKP:n pääjohtajan säännölliset vierailut ECON-valiokuntaan ja täysistuntokeskusteluihin, EKP:n vuosikertomuksen esittely ECON-valiokunnalle sekä kirjallisten vastausten antaminen Euroopan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin ja näiden vastausten julkaiseminen. EKP:n etujen mukaista on vastata selkeästi ja aikataulussa parlamentin jäsenten kysymyksiin näiden eri foorumien kautta, koska kysymykset tyypillisesti heijastelevat niitä huolia, joita unionin kansalaisilla on eri jäsenvaltioissa. Lisäksi lisääntynyt EKP:n toimintapolitiikan ymmärtäminen parantaa myös toimintapolitiikkojen vaikuttavuutta, sillä niiden toimivuus on tyypillisesti riippuvaista kotitalouksien, yritysten ja markkinoiden tavasta vastata toimenpiteisiin.

EKP on ottanut opikseen muiden lainkäyttöalueiden kokemuksista (ja riippumattomien elinten vastuuvollisuuteen liittyvien ajatusmallien laajemmasta kehityksestä) ja vastannut samalla mitalla muuttamalla omaa viestintätapaansa. Esimerkiksi EKP:n neuvostossa käymiemme keskustelujen pääkohtien julkaiseminen antaa Euroopan parlamentin jäsenille, markkinatoimijoille ja kansalaisille mahdollisuuden ymmärtää paremmin ajatusmaailmaamme. EKP:n liikkeeseen laskemien julkaisujen suurella määrällä on myös merkitystä, kun halutaan varmistaa, että päätöksentekoprosessi on mahdollisimman avoin. Avoimuutta vahvistaa entisestään uusien sosiaalisen median kanavien käyttö. Lisäksi kannattaa panna merkille se, että EKP:n käytäntöä järjestää lehdistötilaisuus EKP:n neuvoston jokaisen rahapoliittisen kokouksen jälkeen seurataan nykyään muuallakin. Tärkeää on myös se, että EKP:n otettua kantaakseen uusia vastuuta, esimerkiksi valvontavastuita, käyttöön otettiin tarkistettu vastuuvollisuuskehys. EKP toimii ainutlaatuisessa institutionaalisessa ympäristössä ja on vastannut uusiin valvonnan, avoimuuden ja vastuuvollisuuden lisäämistä koskeviin vaatimuksiin. Yleisesti ottaen olen varma, että EKP:n viestintästrategian kehitys jatkuu tulevina vuosina.

55. Mitkä toimenpiteet ja tulevat uudistukset vahvistaisivat mielestänne EKP:n demokraattista vastuuvollisuutta Euroopan parlamentille?

Keskeisellä sijalla olisi oltava sen varmistaminen, että nykyinen EKP:n ja Euroopan parlamentin välinen aiemmin esitetty toimintamalli toimii mahdollisimman hyvin. EKP:n olisi esimerkiksi aina oltava valmis ottamaan vastaan palautetta Euroopan parlamentin jäseniltä EKP:n meppien esittämiin kysymyksiin antamien vastausten laadusta ja ajantasaisuudesta. EKP:n olisi myös suhtauduttava avoimesti uusiin yhteydenpitotapoihin ja huomioida viestintäkanavien kehittyminen ja innovaatiot.

Irlannin keskuspankin pääjohtajakaudellani vastuuvollisuus ja avoimuus ovat olleet keskuspankin strategian keskiössä. Tämä kuvastaa näkemystämme siitä, että yleisö luottaa keskuspankkiin ja vertaistoimijat kunnioittavat meitä. Itse asiassa Irlannin keskuspankille myönnettiin keskuspankkien avoimuuspalkinto. Palkinnolla annettiin tunnustusta keskuspankkimme korkeille avoimuus- ja vastuuvollisuusstandardeille. Palkintoperusteissa mainittiin tapamme käsitellä tiedonsaannin vapautta koskevia pyyntöjä, pankin johtokunnan pöytäkirjojen ja keskeisten mediahaastattelujen sanatarkkojen selostusten julkaiseminen sekä esimerkiksi matkakulukorvaustemme, toimintapolitiikkamme ja palkkataulukkojemme avoimuus. Meidän olisi aina suhtauduttava avoimesti oppimiseen, kehitykseen ja innovaatioon.

56. Mitä EKP voisi käytännössä tehdä, jotta se saisi tulevaisuudessa naishakijoita EKP:n huippuvirkoihin ja jotta se voisi parantaa yleistä sukupuolten moninaisuutta EKP:ssä? Kuinka aiotte henkilökohtaisesti parantaa sukupuolten edustuksen tasapainoa EKP:ssä?

Sukupuolten edustuksen tasapaino (erityisesti johtotasolla) ei koske pelkästään EKP:tä vaan myös eurojärjestelmää, keskuspankkitoimintaa maailmanlaajuisesti ja itse asiassa makrotalouden ja rahoituksen aloja. Irlannin keskuspankissa neljää johtotason toimea hoitaa kaksi miestä ja kaksi naista (keskuspankin pääjohtaja, kaksi varapääjohtajaa, rahoituspalvelujen pääjohtaja). Yleisemmin ottaen, 40 prosenttia ylemmästä johdosta ja 46 prosenttia osastonjohtajista on naisia. Näen päivittäin sukupuolten edustuksen tasapainon arvon päätöksenteon ja organisaation kehityksen kannalta.

Kestävän ja edistyksellisen työympäristön rakentamisen yhtenä periaatteena on edistää tervettä työ- ja yksityiselämän tasapainoa. Tästä hyötyvät sekä miehet että naiset, ja sen avulla on helpompi sovittaa yhteen johtoaseman asettamat vaatimukset ja perhe-elämä.

Toinen tärkeä periaate on sen varmistaminen, että ylennysperusteissa keskitytään ehdokkaan potentiaaliin ansioluettelon pituuden sijaan. Tämä lähestymistapa helpottaa erilaisten urapolkujen huomioimista.

Kolmas periaate on se, että käytetään portfolio-lähestymistapaa tehtäessä nimityksiä organisaation eri tasoilla niin, että jokaisen tason kokonaisprofiili on asianmukaisesti tasapainossa.

57. Miten EKP:n vastuuvollisuutta Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle voitaisiin mielestänne parantaa hallinnon tehokkuuden kannalta?

Euroopan tilintarkastustuomioistuimen (ETT) toimeksianto tarkastella EKP:n hallinnon tehokkuutta määritellään perussopimuksessa. Vuosien saatossa EKP on tehnyt yhteistyötä ETT:n kanssa ja arvostaa tuomioistuimen tekemää työtä ja sen osuutta EKP:n hallinnon tehokkuuden vahvistamisessa entisestään.

Suhtaudun avoimesti yhteistyön tiivistämiseen ja keskusteluun mahdollisista toimielinten välisistä järjestelyistä tietojen vaihtamiseksi EKP:n kanssa perussopimuksen asettamissa rajoissa. On EKP:n edun mukaista varmistaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin pystyy hoitamaan tehtävänsä tehokkaasti.

58. Mitä mieltä olette siitä, että neuvosto jätti kerran aiemmin huomioimatta Euroopan parlamentin lausunnon johtokunnan jäsenen nimittämisestä?

Johtokunnan jäsenten nimitysmenettelyn suunnittelu on aiheellista jättää EU:n lainsäätäjien tehtäväksi.

59. Hyväksyttekö nimityksenne EKP:n johtokuntaan, jos Euroopan parlamentti äänestää sitä vastaan?

Minulla on kunnia olla hallitukseni nimittämä ehdokas ja Ecofin-neuvoston Eurooppa-neuvostolle suosittelema ehdokas. Olen vilpittömän toiveikas sen suhteen, että myös Euroopan parlamentti antaa myönteisen lausunnon neuvoston suosituksesta.

60. Miten arvioitte EKP:n pääjohtajan Mario Draghin jäsenyyttä G30-ryhmässä? Oletteko yhtä mieltä EU:n oikeusasiamiehen kanssa siitä, että EKP:n pääjohtajan olisi luovuttava jäsenyydestänsä G30-ryhmässä Euroopan unionin toimielinten koskemattomuuden säilyttämiseksi kokonaisuudessaan?

On erittäin tärkeää, että EKP:n johtokunnan jäsenet noudattavat vahvaa avoimuutta ja hyvää hallintotapaa.

Oikeusasiamiehen päätökseen annetussa EKP:n vastauksessa todettiin, että keskuspankin päättävien elinten jäsenten on sallittava kuulua foorumeihin, joissa osallistujien joukkoon kuuluu valvottavien laitosten edustajia, ja osallistua niihin liittyviin kokouksiin silloin, kun tällaisia kokoontumisia pidetään olennaisina ja hyödyllisinä keskuspankkien johtajille heidän täyttyessään tehtäviään, kunhan jäsenyys eri foorumeilla on yhteensopiva hyvän hallintotavan periaatteiden kanssa. Olen yhtä mieltä tästä. Lisäksi suhtaudun myönteisesti G30-ryhmän viimeaikaisiin avoimuutta parantaviin toimiin, kuten kokousten esityslistojen julkaisemiseen ja muihin toimenpiteisiin.

ASIAN KÄSITTELY ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA

Otsikko	Euroopan keskuspankin johtokunnan jäsenen nimittäminen
Viiteasiakirjat	05940/2019 – C8-0050/2019 – 2019/0801(NLE)
Kuuleminen / hyväksyntäpyyntö (pvä)	14.2.2019
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ECON
Esittelijät: Nimitetty (pvä)	Roberto Gualtieri 11.2.2019
Valiokuntakäsittely	26.2.2019
Hyväksytty (pvä)	26.2.2019
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 33 –: 8 0: 6
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pervenche Berès, Esther de Lange, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Othmar Karas, Wolf Klinz, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Gabriel Mato, Alex Mayer, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Ralph Packet, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Babette Winter, Sotirios Zarianopoulos
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Eric Andrieu, Nessa Childers, Bas Eickhout, Sophia in 't Veld, Jeppe Kofod, Aleksejs Loskutovs, Thomas Mann, Andreas Schwab, Lieve Wierinck
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet (200 art. 2 kohta)	Ole Christensen, Danilo Oscar Lancini
Hyväksytty (pvä)	1.3.2019